

ČASOPIS PRE SPOLOČENSTVÁ ZDRUŽENIA MARIÁNSKEJ MLÁDEŽE

PRÍSPEVOK: 1,5€

ŠTVRŤROČNÍK

LÚČE

PANNA MÁRIA

ŽENA PRAKTICKÁ
SEBAVEDOMÁ
POZORNÁ

KRÁĽ DÁVID

AKO PRÍKLAD VIERY

TO BE **VINCENTIANS**

12. ROČNÍK

OKTÓBER

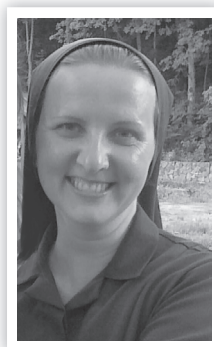
3 2014

- 04 **Ako bolo na Zlete 2014** zmm ekšn
- 08 **To be Vincentians** spiritualita
- 10 **Národný direktor** rozhovor
- 12 **„Príd' Kráľovstvo tvoje, buď' vôľa tvoja...“** Otče náš
- 13 **Posledný súd** príbeh
- 14 **Žena praktická, sebavedomá, pozorná...** Panna Mária
- 16 **Svadba v Káne Galilejskej** zo života Panny Márie
- 18 **Čistý rok** aktuálne
- 20 **Čistič** P15
- 22 **Čistota — pocit domova** pätnástka
- 23 **Na ceste k najvzdialenejším končinám** na ceste
- 24 **Mágia a okultizmus** nástrahy
- 26 **Pieseň o kráľovi Dávidovi** biblické postavy
- 27 **Za mrakmi je moje milované slnko** život
- 28 **Večný maliar modlitby** modlitba
- 30 **Obavy zo sviatosti zmierenia** na zamyslenie
- 32 **ZMM nevesty** rozhovor s nevestami
- 37 **Ženy sú ako jablká na stromoch** ona
- 38 **Muži** on
- 39 **Moja predstava o budúcnosti** stretko
- 40 **Z anjelskej lavice XI.** anjelikov kútik
- 44 **Po jednej** komix
- 46 **Angličtina ako ju nepoznáte** kurz angličtiny
- 48 **Náramok z gumičiek** tvorivo
- 50 **Náš Boh nosí zásteru** knihy
- 51 **Predsednícka štafeta** predsedníctvo

Časopis pre spoločenstvá Združenia mariánskej mládeže • Vydáva Združenie mariánskej mládeže, Oravská 10, 949 01 Nitra, IČO 37 860 399 • Internet: www.zmm.sk • Kontakt: Ing. Kristína Deáková • Telefón: 0904 344 744 • E-mail: luce@zmm.sk • Šéfredaktor: Ing. Kristína Deáková • Redakčná rada: sr. Bc. Mariana Kušnieriková, sr. Mgr. Petra Jedličková, P. Mgr. Pavol Noga, CM, Mgr. Lucia Ondrejková, Ing. Daniel Hrenák, Mgr. Hana Gvozdjáková, Simonka Trecáková, Vladimíra Martvoňová, Jozef Šabo, Bc. Michal Šutka • ISSN 1336 - 7013 • Registračné číslo: EV 3610/09 • Vytlačila Tlačiareň Garmond, Nitra • Vyšlo s podporou MŠVVaŠ SR • IMPRI-MATUR: provinciálny predstavený Slovenskej provincie Misijnej spoločnosti, Bratislava 21. septembra 2007 Č.: 99/2007 • Korektúra: P. Mgr. Pavol Noga, CM • Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu zaslaných textov.

Ruženec - kolíska pre dušu

sr. Mariana Kušnieriková, koordinátorka ZMM

Zdravím všetkých verných čitateľov našich skvelých Lúčov. Pevne verím, že pri čítaní stránok nášho časopisu k vám prúdia lúče Božích milostí, ktoré nám naša Matka vyprosuje priamo z neba.

Leto je už za nami.

Vďaka za každú námahu, službu a čokoľvek, čo ste urobili pre dobro blížneho. Dúfam, že ste si našli, popri hojných letných aktivitách, čas na odpočinok a relax. Je koniec októbra, kedy sme sa intenzívnejšie modlili modlitbu svätého ruženca. Veľa ľudí ešte neobjavilo silu ruženca. Tvrdia, že táto modlitba je málo tvorivá, monotónna, uspávajúca, „nevypeckuje“ city, emócie, proste pre niektorých je to nuda. Ako sme na tom my, ZMM-áci?

Modlíš sa rád/rada ruženec?

Vieš sa sústrediť alebo si často „mimo“ pri tejto modlitbe?

Snažíš sa a aj tak to často nejde?

Nebuď z toho smutný/á a čítaj ďalej.

Pápež Benedikt XVI., ešte ako známy teológ a kardinál J. Ratzinger, poukazuje vo svojej knihe o svojom osobnom vzťahu k modlitbe ruženca, akým je táto „ľudová zbožná úcta“ základným prameňom pre dušu, ktorá z neho čerpá **vnútorný pokoj a tichosť**.

Modlitba ruženca je meditačná niť. Jej rytmické opakovanie ukolíše dušu,

prenáša na ňu pokoj, kým sústredenie sa na slová, najmä na Máriinu postavu a na obrazy Krista, ktoré sa postupne otvárajú pred našimi očami, zbavujú dušu starostí a umožňujú jej pozdvihnúť pohľad k Bohu.

Ruženec nám v skutočnosti vracia tú pôvodnú múdrosť, ktorá dobre vie, že opakovanie je dôležitý prvok modlitby a meditácie. Tento rovnaký rytmus nás ukolíše a upokojí.

Tí, čo sa kedysi ruženec modlievali, obvykle celý deň tvrdo pracovali a po práci neboli schopní konať veľké intelektuálne modlitbové úkony. Potrebovali modlitbu, ktorá by im vrátila pokoj, aj ich trochu rozptýlila, zbavila ich starostí a poskytla útechu a posilu.

Aj my, ľudia dnešnej hektickej doby, sme často po celodennom zhone unavení. Máme túžbu modliť sa, meditovať, ale často nevládzeme. Potrebujeme modlitbu, ktorá nám vráti pokoj, zbaví nás starostí, poskytne útechu a posilu. A presne to ponúka ruženec.

Vráťme sa teda k našej úvodnej otázke. Si často „mimo“ pri modlitbe ruženca? NEVADÍ.

Nie je dôležité, aby si sa sústreďoval na každé slovo, ale aby si nechal pôsobiť pokoj, ktorý jednotvárnny rytmus tejto modlitby prináša a v tomto pokoji sa stretol s Bohom.

Dôležité je, aby si sa MODLIL, napriek tomu, že si často unavený a mimo, že ťa to nudí a nebaví, a Mária, naša Matka, ti pomôže pozdvihnúť pohľad k Bohu.

Ako bolo na Zlete 2014

Martina Havrišová

V dňoch 25. — 28. júla 2014 sa v Nitre konala celoslovenská akcia Združenia mariánskej mládeže (ZMM) s názvom Zlet 2014. Zúčastnilo sa jej takmer 190 mladých ZMM-ákov, ako aj priaznivcov združenia z rôznych kútov Slovenska. Svojou návštevou nás poctili prednášajúci, kazatelia, sestry vincentky, pátri vincentíni, bohoslovci a tiež zahraniční hostia: sestry vincentky z Česka, mladí spolu so sestrami vincentkami z Ukrajiny, Ricardo Ferreira — expredseda ZMM z Portugalska, Argelys Vega z Panamy – členka medzinárodného predsedníctva JMV a p. Irving Gabriel Amaro Ramayo, CM z Mexika – medzinárodný subdirektor pre JMV.

Celé stretnutie sa nieslo v duchu slov sv. Jána Pavla II.: „Nebojte sa“. Otec biskup Jozef Halko v sobotu počas prednášky upriamil našu pozornosť na to, aby sme

sa nebáli otvoriť, ba priam rozraziť brány svojho srdca Kristovi a nechali ho vstúpiť do našich životov. Do tejto témy nás z rôznych uhlov pohľadu vovádzali aj naši hostia, napr. otec Marek Iskra nám vysvetlil nebezpečenstvá gender ideológie a povzbudil nás, aby sme sa nebáli žiť v dnešnej dobe mravne a čisto svoj život, svoje vzťahy a pozývať do nich Boha. Otec Ivan Iskra nás cez svedectvá o živej viere povzbudil k odovzdaniu svojho života do Božích rúk. Bratia z komunity Cenacolo nás cez príhovor a rôzne aktivity viedli ku konfrontácii s vlastným strachom a k odvahe dôverovať druhým, predovšetkým však Bohu. Na workshope Kreatívny v láske sme s Paľom Dankom spoznávali, ako rôzne kreatívni vieme byť, keď milujeme. V nedeľnej homílii nám otec vikár Peter Brodek hovoril o odvahe prijať Boží plán s nami zvlášť vtedy,

keď sa rôzne situácie a udalosti v našom živote budú vyvíjať úplne inak, ako sme si predstavovali alebo naplánovali, lebo šťastní budeme iba vtedy, keď prijmeme Boží plán.

Tieto formačné časti programu sa striedali s duchovnými, zábavnými, tanečnými a športovými aktivitami. Každý deň sme mohli zažiť spoločenstvo s Bohom vo sv. omši, pri modlitbe, adorácii, sviatosti zmierenia. V sobotu večer nás roztancoval folklórny súbor Rozmajrín a v nedeľu rozospievala gospelová kapela Peter Milenky band. Nedelňé workshopy nám ponúkli skúsenosť služby chorým, starým ľuďom a deťom, zážitok z poznávania nitrianskej histórie, prírody, radosť z tanca, zo služby ucha, možnosť spoznať rôzne reholné spoločnosti... Naše stretnutie vyvrcholilo v pondelok sv. omšou v Katedrále sv. Emeráma, ktorú celebroidal páter Jaroslav Jaško, CM — provinciálny predstaviteľ Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul, ktorý nás na záver Zletu povzbudil, aby sme sa rozleteli domov odvážne ako orly a so silou bojovníkov aktívne žili

svoju vieru a aby sme dlho čerpali z toho, čo sme na Zlete dostali. Na tejto sv. omši bola s nami aj sr. Damiána Pagáčová, DKL — provinciálna predstavená Spoločnosti dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul.

Počas štyroch dní sme zažili silu a krásu spoločenstva, stretli nových priateľov, povzbudili sa vo viere a obnovili sa v duchu spirituality ZMM a vincentskej rodiny. Verím, že aj napriek rôznym ťažkostiam a námahám, ktoré sme museli zvládnuť — či už ako organizátori pri príprave Zletu, počas jeho priebehu alebo ako účastníci pri cestovaní do a z Nitry, pri ťažkom vstávaní po dlhej noci — sme odišli domov naplnení. Veď mnohí isto dobre poznáme, že ZMM je obeta. Ďakujem vám všetkým, že ste sa nebáli obetovať sa pre dobro druhých. Pán Boh vám to iste mnohokrát vynahradí.

Za požehnanie, ochranu a milostivý čas na Zlete 2014 ďakujem predovšetkým Bohu a našej nebeskej mamke Panne Márii.

„Happy“ mladí z Lokce roztancovali sálu, pretože sa tešili, že majú v srdciach Krista.

Úvodnú sv. omšu celebroidal p. Irving — medzinárodný subdirektor JMV.

Otec Ivan Iskra nás viedol k odovzdaniu sa do Božích rúk.

Otec biskup Jozef Halko nás vyzýval nebáť sa otvoriť, ba priam rozraziť brány svojho srdca Kristovi a nechať ho vstúpiť do našich životov.

Otec vikár Peter Brodek v nedeľnej homílii hovoril o odvahe prijať Boží plán.

Palo Danko a workshop Kreativny v láske.

Argelys Vega – členka medzinárodného predsedníctva JMV

Ricardo Ferreira — expredseďa ZMM Portugalsko

Otec Marek Iskra a nebezpečnosť gender ideológie.

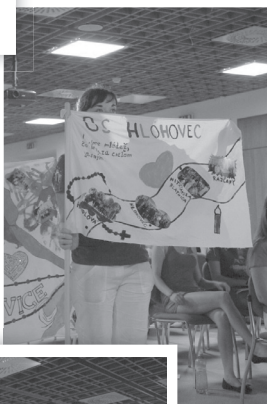

Dobrá nálada vládla počas celého podujatia.

Vystúpenie folklórneho súboru Rozmajrín

Každý deň sa prinášali symbolické obetné dary.

Tradičný ruženec podaný netradičnou formou.

gospelová kapela Peter Milenky band

misijný workshop

Historický workshop

Ďalšie fotky zo Zletu 2014 nájdete na: www.zmm.sk

To Be Vincentians

- alebo chuťovky z našej vinčentskej spirituality

páter Pavol Noga, CM

Vinčentská spirituality je výraz, ktorý sme už počuli a stále ho počúvame. Vieme, že to má niečo spoločné so sv. Vincentom. A priznajme sa, že často krát ostáva iba pri tom.

Už sa tu písalo o sv. Vincentovi o sv. Lujze, ale bolo to skôr spontánne, podľa danej potreby alebo sviatku. Hovorilo sa niečo o udalostiach z ich životov. Spoznať originalitu ich učenia si však vyžaduje viac priestoru a času. Veď sa aj hovorí: „Nemôžeš milovať (alebo sa zamilovať do niečoho a niekoho), ak ho nepoznáš.“ A my, ZMM-áci, ho chceme milovať, veď patríme do vinčentskej rodiny, nie?

Otvárame preto v našich Lúčoch priestor na tzv. chuťovky z našej vinčentskej spirituality, aby sme si vedeli vychutnať krásu

a silu toho, čo sme dostali do dedičstva od spomínaného úžasného človeka.

Originalita vinčentskej spirituality sa najviac odzrkadľuje v nasledujúcich radách sv. Vincenta.

**OPUSTIŤ BOHA
PRE BOHA!**

Zanechať modlitbu neznamená zanechať Boha, ale objaviť ho v chudobnom, o ktorého sa staráme.

**OBRÁŤTE
MEDAILU!**

Sv. Vincent je motivovaný hlbokou vierou. Z toho dôvodu prosieval svojich, aby boli schopní kontemponovať Boha a Krista v trpiacich a znetvorených tvárach chudobných, pozerajúc sa na nich vo svetle viery. Táto znetvorená tvár je tvárou Krista v momente jeho Golgoty, preto je taký dôležitý pohľad viery.

**CHUDOBNÍ SÚ
NAŠIMI PÁNMI
A VLÁDCAMI!**

Týmto, pre nás možno prehnaným výrazom, sv. Vincent prejavuje pochopenie svojho poslania a povolania. Výrazy ako páni a vládcovia je dôsledok chápania chudobných. Práve v chudobných je „VIP prítomný“, čiže v ich trpiacich tvárach. Znetvorený Kristus je pánom, ktorého vincentíni musia milovať a slúžiť mu.

AFEKTÍVNA A EFEKTÍVNA LÁSKA!

Afektívna láska je nežnosťou lásky a efektívna láska je jej konkrétnym vyjadrením v našich dielach, čiže v správaní medzi sebou a k chudobným.

CHUDOBNÍ BUDÚ NAŠIMI SUDCAMI!

Prítomnosť Krista v trpiacich mení chudobných na sudcov ľudstva. Vincent odkrýva v chudobných sudcov nie pre to, čo

sa s nimi robí, ale pre to, čo sa pre nich nerobí. Ak ignorujeme chudobných, ignorujeme Krista. Iba v skutočnom záväzku s chudobnými sú vincentíni akceptovaní Kristom.

Tak, čo vy na to?

Pokračujeme nabadúce! :)

(Obrázky: internet)

„Ak vám napadne, že nie ste na nič súci, povedzte si: Tým lepšie, lebo Boh má vo zvyku používať tie najneschopnejšie nástroje na to, aby vykonal veľké veci.“

„Nestačí mať lásku v srdci a na perách. Musí prejsť do činov, lebo iba vtedy je dokonalá, keď v srdciach tých, ktorých milujeme, vzbudzuje lásku.“

Vincent de Paul

Národný direktor

Kristína Deáková

Vedeli ste, že ZMM má od 1. septembra 2014 nového národného direktora? A viete, kto ním je? Predsa Páter Pavol Noga, CM. Zavolali sme si ho trochu na koberček a spýtali sa ho na jeho pocity a na to, čo má pre nás pripravené.

Aký pocit je vrátiť sa po dlhšom čase na to isté miesto?

Pravdupovediac, je to pre mňa tak trochu zvláštne, ako keď sa vrátite po dlhom čase na miesta svojho detstva a pozeráte, čo sa tam zmenilo, čo nové sa tam postavilo a porovnávate si to s tým, čo si pamätáte; stretávate sa s bývalými spolužiakmi a kamošmi z ulice, ktorí už majú svoje rodiny a pospomínate s nimi. Tak je to aj pre mňa, keď pozerám na ZMM, na mladých, v niektorých prípadoch už na deti tých mladých, s ktorými som začínal. Nevyhнем sa určitému porovnaniu, už aj na základe toho, čo som medzitým prežil.

Samozrejme, som plný plánov a elánu do budúcej práce, ktorá ma tu čaká.

Národný direktor, ktorý končil v roku 2006 a prichádza v roku 2014, je iný?

Myslím, že sa zmenil dosť, nie síce výškou (smiech), ale rokmi a skúsenosťami. Mnohé z vecí, ktoré som robil vtedy, keď sme to tu rozbíhali, by som už robil inak alebo by som niektoré vôbec nerobil. Rokmi sa totiž naučíte byť viacej pri zemi a pozeráť sa viac hore a nad mnohými vecami, čo ma predtým vytáčali, sa teraz len pousmejem.

No verím, že som sa nezmenil v chuti robiť veci pre mladých, snívať s nimi. Chcem, aby na mne videli, že ma skutočne baví byť nielen (staro)novým direktorom, ale hlavne kňazom a misionárom.

Vieme, že ste pracovali na medzinárodnom sekretariáte JMV v Madride. Obohatila vás táto skúsenosť? Čo by ste z tejto skúsenosti chceli využiť pre ZMM na Slovensku?

Ďakujem Bohu, že som mohol „vidieť do hrncá“ JMV, tam, kde sa to varí, kde sa rozhoduje, vidieť tam to ľudské, aj to Božie. Vidieť ako ZMM funguje a rastie na rôznych kontinentoch a v rôznych kultúrach, ma neskutočne nadchýnalo

a neprestáva nadchýnať. Vďaka tejto skúsenosti vidím, že sme taká úžasná a taká veľká rodina, akú si priala naša nebeská mamka.

Povedané politickým jazykom — chcel by som využiť kontakty, ktoré som získal, na „lobovanie“ v záujme ZMM Slovensko v medzinárodných kruhoch. Ale teraz vážne. Myslím si, že môžeme získať zo sveta mnoho kvalitných formačných materiálov a nápadov pre lepšie fungovanie združenia, ktoré som videl a zažil vo svete.

Mali ste aj iné aktivity popri všetkých povinnostiach v JMV?

Keď som bol v Madride, „náhodou“ (stále hovorím, že slovo náhoda vymysleli ateisti, my tomu hovoríme Prozreteľnosť) som dostal ponuku chodiť do väznice v nedele. Keď som bol doma, tak som tam išiel. A musím sa vám priznať, že som tam zažíval zázraky. Aké? To vám však poviem, keď už budeme spolu :).

Taktiež som určitý čas pomáhal v jednej nemocnici ako nemocničný kaplán. Po určitom čase som to však musel nechať kvôli povinnostiam na sekretariáte. Prežil som tam silné momenty zo stretnutia sa s ľuďmi, zažil mnoho obrátení, „stretol“ som sa aj so smrťou. Vôbec ten čas a chvíle neľutujem.

Býval som v našej farnosti. Zisťoval som však, že tam neexistovala žiadna mládežnícka skupina, tak som začal mávať vo voľnom čase spolu s niektorými mladými stretká s mladými emigrantmi, ktorí boli hlavne z Latinskej Ameriky. Prežívali sme s nimi ich traumy a napätia, zároveň

túžby po krajšom a hodnotnejšom živote. Počas celého môjho fungovania v Madride som sa teda nenudil a snažil som sa pracovať nielen na sekretariáte, ale prežívať svoje vinčentské povolanie.

Tešíte sa na nás?

Už sa neviem dočkať :).

Čo odkazujete našim zlatým ZMM-ákom?

Aby ste/sme boli ako jedna rodina, aby ste/sme dokázali dať iným zo seba to pekné a dobré a brali sme jeden druhého ako dar. Jednoducho, tešiť sa, že nás Mária dala dokopy.

Drahý páter! Prajeme Vám veľa Božích milostí a síl, aby Vaša horlivosť nikdy nestratila na svojej intenzite :), aby ste zapalovali čoraz viac a viac srdc pre Krista všade tam, kde chodíte. Nech Vás ochraňuje a sprevádza naša drahá Nebeská Mamka.

„Príd' kráľovstvo tvoje, bud' vôľa tvoja...“

p. Peter Šaradin, CM.

Keď počujeme slová ako kráľ, kráľovná, kráľovstvo, niekde podvedome sa nám tlačia myšlienky o bohatstve, prepychu, luxuse, sluhoch, slúžkach, moci, intrigách, vojsku a pod. Zvyčajne nám totiž takto predstavujú panovníkov rôzne rozprávky, romány a často aj história. Aj naša krajina je poznačená rôznymi mocenskými zápasmi. A predsa. Hierarchia, ako taká bola od nepamäti a pre udržanie poriadku, harmónie, musí aj zostať. Aby však bola spravodlivá a slúžila pre dobro človeka, má na prvom mieste uznať Božie kráľovstvo. Boha za zvrchovaného kráľa. Veriť a dúfať v jeho pomoc, víťazstvo,

ochranu. Dúfať — to znamená vedieť čakať v plnej dôvere. My, kresťania, sme ľudia, ktorí čakajú. Abrahám nevedel, prečo mu Boh prikazuje zabiť svojho jednorodného syna. Nevidel, odkiaľ by malo prísť početné potomstvo, ktoré mu Boh prisľúbil, keby bol Izák mŕtvy. Napriek tomu bol plný istého očakávania, plný nádeje.

Keď Dávid vyšiel proti Goliášovi, vedel celkom presne, že päť kamienkov, ostro zbrúsených, je príliš málo proti takému obrnenému silákovi. Napriek tomu vyčkal plný dôvery a vysvetlil obrovi v pancieri: „Prichádzam v mene Boha. O niekoľko chvíľ ťa zabijem a odtnem ti hlavu,

a potom bude celý svet vedieť, že je jediný Boh, ktorý bdie nad Izraelom“ (porov. 1 Sam 17, 45).

Keď čítame Bibliu, predovšetkým žalmy, cítíme sa aj my premenení v ľudí, ktorí plní dôvery dúfajú, pretože tam nachádzame slová, ktoré patria Bohu — moja sila, moje svetlo, môj život, môj ochranca, moja opora, moje útočisko, atď.

Aby bola hierarchia spravodlivá a slúžila pre dobro človeka, má na prvom mieste uznať Božie kráľovstvo.

.....

Pápež Pavol VI. vo svojom nádhernom vyznaní viery hovorí o Božom kráľovstve toto: „Nemôže sa jeho rast zamieňať s pokrokom ľudskej kultúry a techniky,

ale pozostáva v stále hlbšom poznaní nepreniknuteľných bohatstiev Krista, v stále silnejšej nádeji na večné dobrá a v stále vrúcnejších odpovediach na Božiu lásku.“

Bud' vôľa tvoja

Vedomie, že plníme Božiu vôľu, vyhasí v nás iné žiadosti a robí nás spokojnými. Veď ide o Boha, ktorý je Otcom, ktorý nám dáva pocítiť, že nás miluje a ktorého aj my milujeme. Človek síce presne nevie, kam nás chce viesť, ale zdôverí sa mu ako dieťa. A my sa nachádzame v rukách Božích. To je dôvod k radosti, pri ktorej vybledne všetko ostatné, čo nás môže tešiť, a ona sa môže súčasne vystupňovať a so zvláštnou pomocou Božou dostať dokonca tak ďaleko, že aj utrpenie sa môže zmeniť na radosť.

Posledný súd

Žena po jednoduchom a pokojnom živote umrela a vzápätí sa našla v dlhom a usporiadanom sprievode ľudí, ktorí pomaly postupovali k najvyššiemu Sudcovi. Ako sa tak blížila k polovici sprievodu, stále zreteľnejšie počula Pánove slová.

Počula, ako Pán jednému zo sprievodu povedal: „Pomohol si mi, keď si zraneného na autostráde zaviezol do nemocnice, vojdi do môjho raja.“ A potom druhému: „Ty si poskytol chudobnej vdove bezúročnú pôžičku, poď a prevezmi si večnú odmenu.“ A ďalšiemu: „Ty si zadarmo robil veľmi náročné chirurgické operácie, a tak si mi pomohol vrátiť mnohým nádej, voj-

di do môjho kráľovstva.“ A tak ďalej.

Úbohá žena, celá preľaknutá, si pri svojom úsilí nemohla spomenúť, čo mimoriadne v živote urobila. Chcela vystúpiť z radu, aby mala čas zamyslieť sa, ale to sa vôbec nedalo. Usmievavý, ale rozhodný anjel jej to nedovolil. S bijúcim srdcom a s veľkým strachom prišla pred Pána. Hneď cítila, ako ju zaplavil jeho úsmev.

„Ty si žehlila všetky moje košele...Vojdi do môjho šťastia.“

Niekedy je veľmi ťažké predstaviť si, že to každodenné, to obyčajné je mimoriadne, neobyčajné.

Zdroj: Bruno Ferrero, Je tam hore niekto? str. 74

Panna Mária

- žena praktická, sebavedomá, pozorná...

Vdp. Jozef Kaman

V každom kresťanskom kostole sú sochy Panny Márie. Kto z nás by nepoznal Panu Máriu Fatimskú s ružencom v ruke? Alebo Panu Máriu Čenstochovskú s rozťatým lícom od bolesti a pod. A Panna Mária Lurdská? Tá je vždy vyobrazená ako tá, ktorá má na nohách ruže — symbol čnosti a okolo hlavy 12 hviezd a ozdobou rúk je ruženec, teda modlitba.

a z evanjelií. Máme tam viac situácií o jej živote a preto sa dotkneme aspoň pár jej vlastností:

1. Keď čakala Ježiša, sama šla do Judy a tam slúžila a pomáhala Alžbete plné 3 mesiace. Už ako mladé dievča vedela všetko o vedení domácnosti, od varenia a pečenia, po nosenie vody a čistotu domácnosti. Úžasne praktická žena. Ne-

(foto internet)

Pre nás kresťanov je podstatné, aby sme mali vytvorený ten pravdivý a reálny obraz o Matke Božej. Ozaj, aká ona vôbec bola? Mnohí z nás by ju chceli mať príliš zbožnú — oči obrátené k nebu a ruky zopäté. Áno, bola veriac a zbožná, ale to nie je Matka Božia. Mnohí by ju chceli mať len trpiacu — áno, trpela, ale ona nebola celý život trpiaca a nešťastná. Teda, odkiaľ vieme, aká bola v skutočnosti? Vieme to z Biblie

hovorí: „Veď ja som tiež tehotná, behajte okolo mňa,“ ale sama slúži bez toho, aby seba dávala do stredu a centra pozornosti.

2. V modlitbe Magnificat hovorí slová: „Velebí moja duša Pána..., hľa, od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia.“ My by sme na prvý pohľad v týchto Máriiných slovách videli pýchu človeka a pomysleli si: „Čo si o sebe myslí? Že ju budú velebiť všetky pokolenia?“

To však nie je pýcha, to je zdravé sebavedomie, lebo ona vedela, že jej silou je Pán a v Ňom a skrze Neho je jej celá veľkosť života.

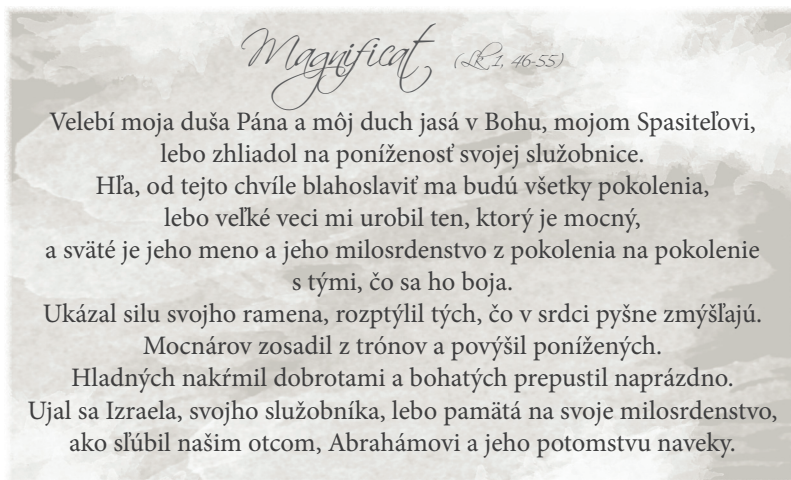
3. Na svadbe v Káne Galilejskej len ona povedala synovi Ježišovi: „Nemajú vína.“ Ona postrehla, že môže nastať situácia hanby pre manželov, že nebudú mať dostatok vína. Ona nerieši, prečo sa to stalo, ale okamžite hľadá riešenie, ako pomôcť. Vidí dopredu, chápe srdcom. A ostatní? Tí sa zabávajú a nemajú oči ako Mária. Kristova matka je plná milosti preto, lebo sa stará o iných a vidí a chápe potreby iných.

Čo myslíte, aké ženy by chceli mať dnešní muži? Aké by chceli mať manželky, matky, tety, švagriné, babky a sestry? Aké ženy by chceli mať kňazi vo farnostiach? Práve takéto, ako je Kristova matka. Nie stále len ubolené a rozprávajúce dookola o bolestiach a negatívach života alebo len citovo zbožné, ktoré stratili zmysel pre realitu života.

Chceme matky, manželky a ženy plné života, sily, praktickej viery. Chceme, aby

sa žena vedela i pomodliť, ale i mužovi napiecť a navariť to, čo je zdravé a čo má rád. Aby sme v žene našli oporu života a citovosť duše a všetko to, čo do nej vložil Stvoriteľ.

Snáď ste viacerí videli film od Mella Gibsona — Umučenie Krista. Je tam i scéna, keď Kristova matka prijíma Kristovu krv. Viacerí teológovia totiž rozmýšľali: pri poslednej večeri boli len muži, apoštoli — to vieme z Písma. Ale že by Kristus, Boží Syn a syn Panny Márie, nedoprial svojej matke účasť na kalichu Kristovej krvi? V tomto filme je to nádherne spracované: Kristus trpí na kríži, jeho nohy sú pribité na kríži, vtedy pristupuje Mária a bozkáva zo zeme Kristove nohy. Jej pery sa dotýkajú Kristovej skutočnej krvi. Toto je moment jej svätého prijímania. Mária, Kristova matka, vtedy prijíma Sviatosť oltárnu. Vtedy má priamu účasť na svätých tajomstvách jej Syna. Preto ti, Matka Božia, ďakujeme, čo si pre nás urobila a pomáhaj našim ženám, dievčatám, aby boli ako Ty. Lebo vtedy človek nájde skutočné šťastie a pokoj ktorý pochádza od Boha.

Svadba v Káne Galilejskej 2

Dominik Pavol

Minulé číslo Lúčov nám prinieslo krátke vovedenie do evanjeliovkej správy, nad ktorou sa chceme postupne zamýšľať. Na pripomenutie poviem, že ide o stať z Jánovho evanjelia a konkrétne o udalosti odohrávajúce sa v Káne Galilejskej. Podme teraz spolu nazrieť do tohto bohatého textu a načúvajme Bohu, ktorý nás oslovuje prostredníctvom svojho Slova.

Na tretí deň bola v Káne Galilejskej svadba. Bola tam aj Ježišova matka.

Tretím dňom v evanjeliách je deň vzkriesenia, tu je to tretí deň po stretnutí sa Ježiša s Natanaelom a tento deň nám tiež pripomína tretí deň Božieho zjavenia na Sinaji (Ex 19, 16n). Podľa spôsobu počítania času v starých dobách sme dva dni po predchádzajúcich štyroch, o ktorých bola reč v prvej kapitole, teda ocitáme sa v šiestom dni, v ktorý bol stvorený človek, alebo v siedmom, ktorý je dňom

novej kvality. Tu môžeme vnímať odkaz evanjelistu na knihu Genezis, kde poukazuje na skutočnosť, že s Ježišom prichádza nový siedmy deň, nový vek a nový začiatok, ktorý je požehnaný podobne ako siedmy deň stvorenia (Gn 2, 3). Podobne môžeme vidieť aj v ďalších evanjeliách. Matúš začína evanjelium rodokmeňom – knihou o „začiatku Ježiša Krista“ a Marek v úvode spisu povie čitateľovi, že ide o „začiatok Ježiša Krista“, čím vytvárajú jasnú ozvenu na začiatok Biblie.

Za Kánu Galilejskú sa dnes považuje Keفر Kenna vzdialená asi 6 km severne od Nazareta. Je pozoruhodné, že Ježiš robí svoje prvé znamenie v kontexte takej radostnej udalosti, veď napokon prišiel ohlasovať radostnú zvesť. Svadobné ceremónie sú opísané na viacerých miestach Svätého písma. V bohatších rodinách svadba trvala 7 – 14 dní. Dostatok jedla a vína symbolizoval radosť a hojnosť

želanú novomanželom do spoločného života. Ježiš sa sám nazýva ženíchom (Lk 5, 34; Mk 2, 19) a čas strávený s apoštolmi označuje ako protiklad pôstu.

Ján nám hovorí, že na svadbe bola aj Ježišova matka. Skutočnosť, že je prvou osobou uvedenou v tomto rozprávaní a dokonca má prednosť i pred samotným Ježišom svedčí o tom, že všetko, čo hovorí a koná, má pre príbeh zásadný význam. Oznamuje, že sa minulo víno a prikazuje vyplniť Ježišovo slovo. V tejto udalosti je vykreslená ako tá, ktorá „hrá prvé husle“. Rozprávač ju označuje ako „matku“, čo vyjadruje jej vzťah k Synovi a Ježiš ju nazýva „ženou“, čo predstavuje jej vzťah k Ženíchovi (nevesta). Máriu označenú obojoma pomenovaniami objavíme ešte pod krížom, kde bude očividným svedkom naplnenia hodiny, pre ktorú Syn prišiel na svet. Skutočnosť, že matka nemá konkrétne meno, nás pozýva k tomu, aby sme vo svojom živote zaujali jej postoj, duchovne rodili Krista vo svete a zjavovali ho iným.

Na svadbu pozvali aj Ježiša a jeho učeníkov.

Zmienka o Ježišovi sa nachádza až tu, v druhom verši. Objavujú sa názory, že on a učeníci možno neboli na svadbu pozvaní, a tak sa mohli stať príčinou nedostatku vína. Biblický text však nič také ne naznačuje. Je dôležité, aby Ježiš na svadbe nechýbal, lebo napokon sa z neho ako hosťa stane hostiteľ.

Keď sa minulo víno, povedala Ježišovi jeho matka: „Nemajú víno.“

Olej a chlieb sú potraviny stredomorskej oblasti, nevyhnutné pre život a víno, kto-

ré obveseľuje srdce človeka (Ž 104, 15), tvorí spolu s nimi každodennú potravu a zabezpečuje šťastie života a je obrazom lásky medzi ženíchom a nevestou. Víno je tiež prvkom mesiášskeho hodovania, neskorším znakom eucharistickej hostiny a ako produkt práce človeka sa stalo súčasťou každodenného života so svojimi

„Nepovedala to ani s úmys-

lom, že by chcela ukázať a zja-

viť, kto je.“

.....

blahodarnými (1 Tim 5, 23; Lk 10, 34) i nebezpečnými účinkami (Gn 9, 20n).

Keď matka upozorní na nedostatok vína, nie je to len jednoduché konštatovanie, ale aj prosba a očakávanie. Sv. Peter Kanízius o tom hovorí: „Nepovedala to preto, aby Kristus urobil zázrak a ona by sa mohla chváliť, že má syna divotvorcu. Nepovedala to ani s úmyslom, že by chcela ukázať a zjaviť, kto je. Mária tieto slová nepovedala ani preto, aby sa miešala do Kristovho úradu, teda s úmyslom prejaviť sa v mesiášovom úrade ako pomocníčka. Niečo také by bolo urážkou majestátu, diabolskou pýchou, bola by horšia ako Eva v raji, ktorá chcela dosiahnuť božské poznanie a vznešenosť. Jej slová tiež nevyjadrujú zbytočnú, prílišnú starosť, ako sa to často ženám stáva. Jej prosba vychádzala z lásky, vyslovila ju vo svojom vysokom postavení ako Matka Božia a táto prosba bola vyvolaná vierou, cez ktorú vedela, že Kristus je vo všetkých trápeniach a potrebách pomocníkom, útočiskom, silou a ochrancom.“

Čistý rok

- desaťmesačná duchovná príprava na P15

Pavol Danko

V júli 2013 sa v Ružomberku diali zázraky. Národné stretnutie mládeže R13 (paralelné so Svetovými dňami mládeže v Rio de Janeiro) prinieslo a stále prináša svoje ovocie. Mladí, ale aj ich animátori, rehoľníci a kňazi vydávajú svedectvo, že zažili zjednotenú Cirkev, v jej plnej kráse a mnohotvárnosti. Otcovia biskupi prijali návrh Rady pre mládež a univerzity KBS, aby sa takéto stretnutia stali na Slovensku tradíciou. To najbližšie nás čaká už o rok v Poprade.

V dňoch 31.7. – 2.8. 2015 privítajte náruč Tatier tisíce mladých ľudí na Národnom stretnutí mládeže P15!

Na toto stretnutie sa chceme poriadne pripraviť. Pápež František vybral ako tému na stretnutia mládeže v budúcom roku blahoslavenstvo: „Blahoslavení čistého srdca, lebo onividia Boha.“ (Mt 5, 8) V školskom roku 2014/2015 by sme

mladým ľuďom chceli dať možnosť zažiť „ČISTÝ ROK“. Ide o 10 katechéz, obsahujúcich materiály na prácu s mladými, vhodné pre učiteľov náboženstva či animátorov. Sú dielom veľkého tímu 20 nadšených kňazov, rehoľníkov aj laikov, ktorým pre túto prípravu už niekoľko mesiacov horí srdce.

Čistota vytvára pocit domova, dáva nám vedomie jedinečnosti, sebaúctu a sebadôveru. Čistota nás robí schopnými obdarať aj byť vďační. V čistom srdci pramení radosť, schopnosť odpustiť sebe aj iným, aj odvaha začať odznova. Ten, kto žije čisto, dokáže byť verný a tešiť sa z nového života. Nesie v sebe krásu nevinnosti, detskú radosť aj úprimnosť. Čisté srdce je poklad, ktorý nás robí múdrymi a dáva nám slobodu v rozhodovaní. Napokon, čistota vytvára už aj tu na zemi predchuť neba.

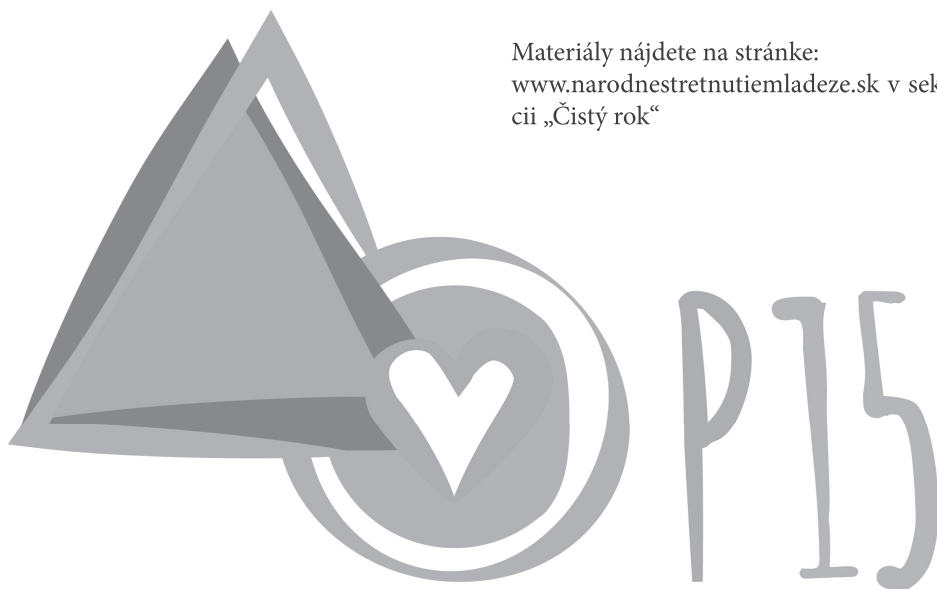
V každej katechéze predstavíme jedného alebo dvoch patrónov P15 z takzwanej „Pätnástky“ - 15 mladých ľudí, kto-

rí odišli do večnosti v povesti svätosti a teraz doslova „vidia Boha“. Sú medzi nimi laici (Dominik Sávio, Laura Vicuña či Mária Goretti) aj rehoľníci (Terezka z Lisieux, Alojz Gonzaga) zástupcovia prvotnej cirkvi (Tarzícius), stredoveku (Jana z Arcu) aj súčasnosti (Pier Giorgio Frassati, Giana Beretta Mollová, či Chiara Luce Badanová). Pochopiteľne, medzi 15 patrónmi sa nachádzajú aj žiarivé vzory zo Slovenska - Zdenka Schelingová, Anka Kolesárová, Tomáš Munk a Janko Havlík.

Vždy posledný utorok v mesiaci prinesieme nový pohľad na čistotu. Zverejníme ďalší „balíček“ materiálov pre všetkých, ktorým horí srdce pre mládež. Tento materiál je darom najmä pre kňazov, rehoľníkov, katechétov a animátorov, ktorí s mladými žijú a pracujú, ale je vymyslený tak, aby si v ňom niečo našiel ktokoľvek, kto sa k nemu dostane.

Čistý rok nie je určený len pre tých, ktorí sa chystajú na Národné stretnutie mládeže P15 do Popradu, ale všetkým, ktorí túžia mať čisté srdce.

Materiály nájdete na stránke: www.narodnestretnutiemladeze.sk v sekcii „Čistý rok“

Logo P15

Základom loga P15 je kruh v jeho pravej časti, symbolizujúci oko. Namiesto zreničky má srdce. Blahoslavení čistého srdca – teda tí, ktorí majú čistý pohľad, ktorí majú akoby srdce v očiach.

Oko sa pozerá na tri farebné trojuholníky, ktoré symbolizujú Boha, no súčasne

označujú končiare Tatier, ktoré sa vypínajú nad mestom Poprad.

Modrá farba, ktorá obklopuje srdce a vyplňa vnútorný trojuholník symbolizuje Máriu, čistotu a odkazuje na modrú farbu vo vlajke a erbe mesta Poprad. Autorkou loga je Erika Cániková.

Čistič [Nr.1]

Ako zachovať bielu farbu oblečenia, alebo Ak si cudný, tak si čudný?

Marián Bublinec

Biele oblečenie časom stráca svoju belosť a mení sa na šedé alebo zažltnuté, čo naozaj nevyzerá dobre. Preto by ste sa mali snažiť o to, aby Vaše biele veci vydržali krásne bielymi čo najdlhšie. Obchody sú plné prípravkov, ktoré sľubujú, že zachovávajú oblečenie žiarivo biele, ale vyskúšať môžete aj domáce tipy: Namočte oblečenie do vody s citrónovou šťavou, nechajte na noc odmočiť a túto zmes pridajte do práčky aj pred praním.

Pri krste sme dostali všetci bielu košielku. Naším cieľom nie je iba zachovať ju bez škvŕn, ale môžeme sa snažiť i o to,

aby bola stále belšia, aby nestratila svoju žiarivú belosť. Existuje jeden prostriedok, ktorý je už takmer zabudnutý, a predsa taký potrebný. Volá sa cudnosť. Ten, kto je cudný, sa v dnešnej dobe môže zdať čudný. No cudnosť je krásnou hradbou našej čistoty. Cudnosť je vlastnosť, ktorá sa nebojí iba hriechu, ale aj príležitostí k nemu. Stálo by za to vrátiť sa k tejto nádhernej čnosti...

[Nr.2]

Umy si okná svojho srdca, alebo Ako vidieť pravdivejšie...

Marián Bublinec

Pani učiteľka sa pýta žiakov:

„Ako pomocou vody získame svetlo?“

Odpovedá Jožko:

„Prosím tak, že poumývame okná...“

Jožko chtiac — nechtiac povedal veľkú pravdu. Voda je základ a treba ju často používať. Vodou sme boli obmytí v deň nášho krstu a bolo nám všetko odpustené. No treba sa často vrátiť k svojmu srdcu a prekontrolovať, ako sme na tom.

V jednom príbehu sa hovorí, že prišla na návštevu susedka k susedke. Pozerali sa na treťiu, ktorá vonku vešala práve vyprané prádlo. Domáca pani ju začala ohovárať: No pozri na tú našu susedku, teraz vytiahla prádlo z pračky a už má na ňom čierne škvrny. Ani len vyprať si to nevie poriadne... Druhá pozerá a pozerá a potom otvorí okno a hovorí: Tie škvrny nie sú na jej prádle, ale na tvojom okne...

Poumývajte si srdce a budeme vidieť lepšie a pravdivejšie...

A dajme pozor na ohováranie a osočovanie. Keď totiž ohovárame, veľa tým prezradíme o sebe samých...

Ilustrácie: Adriana Pernišová

Čistota — pocit domova

Blahoslavená sestra Zdenka Schelingová vrúcne milovala svojho Kráľa. Jej veľkou túžbou bolo, „aby ho mohla milovať tak, aby zomrela láskou“. A naozaj, láska ju viedla k tomu, že položila svoj život za záchranu iného. Čistá, milujúca, pokorná, usmievajúca sa Zdenka sa nezľakla bolesti, utrpenia ani väzenia, lebo vedela, že „za mrakmi je jej milované Slnko“.

Sestra Zdenka sa narodila ako štedrovecerný darček (24. 12. 1916) pre oravskú rodinu Schelingovcov. V poradí bola deiatym z jedenástich detí a pokrstili ju menom Cecília. Jej rodičia, Pavol a Zuzana, boli ľudia, ktorí si ctili Boha a svedomitú prácu. Tieto hodnoty vštepovali do srdc i svojim deťom.

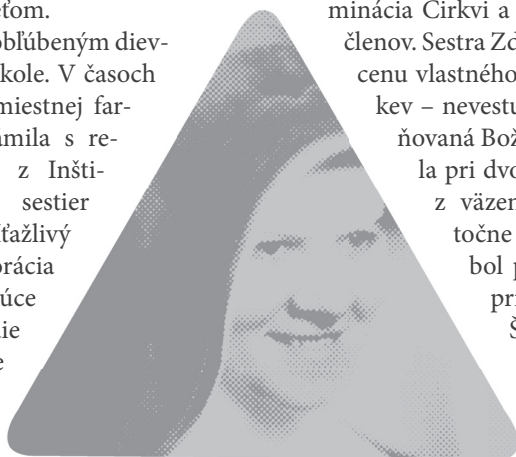
Malá Cecília bola obľúbeným dievčaťkom doma i v škole. V časoch dozrievania sa v miestnej farnosti Krivá zoznámila s rehoľnými sestrami z Inštitútu milosrdných sestier sv. Kríža. Ich príťažlivý príklad, pastorácia pána farára i milujúce rodinné prostredie prispeli k tomu, že ako pätnásťročná sa rozhodla zasvätiť svoj život milova-

nému Bohu a službe blížnym a nastúpila do materského domu sestier sv. Kríža. Postupne absolvovala ošetrovateľskú školu, stala sa postulankou, vstúpila do noviciátu v Podunajských Biskupiciach a prijala meno Zdenka. Pár dní po oslave svojich dvadsiatich siedmich narodenín zložila večné sľuby (28. 1. 1943). Už počas 2.

svetovej vojny pracovala v rôznych nemocniciach, hlavne na röntgenologickom oddelení. Ľuďom trpiacim na rakovinu venovala zvláštnu pozornosť a starostlivosť.

Po komunistickom prevrate v Československu (v roku 1948) sa začala diskriminácia Cirkvi a prenasledovanie jej členov. Sestra Zdenka sa rozhodla za cenu vlastného života chrániť Cirkv – nevestu Pána Ježiša. Posilňovaná Božou láskou pomáhala pri dvoch útekoch kňazov z väzenia. Prvý bol čiastočne úspešný, no druhý bol pre Zdenku pascou pripravenou zo strany ŠTB. Po ňom ju ŠTB zatkla a nastalo kruté, neludské vypočúvanie. Ani kopance, ani topenie, ani

mučenie ju neprimálo vyzradiť jej „spolupáchatelov“, naopak, celý čas sa modlila za svojich trýzniteľov. Vo väzení sa správala pokojne, trpezlivo a odovzdané. Ubíť vyriekla: „Odpustenie je najväčšia vec v živote.“ Keď už bolo isté, že pre zhubný nádor na pravom prsníku jej nezostáva viac ako jeden rok života, prepustili ju

na amnestiu. No ani potom sa jej zdravotný stav nezlepšoval. Zdenka niesla ponížene svoj kríž až do 31. 7. 1955, keď počas svätej omše odišla do nebeského domova. Mala tridsaťosem rokov. Jej život bol poznačený utrpením, no napriek tomu sa vždy snažila usmievať. Sama hovorila: „Usmievaj sa! S úsmevom trhaj ružičky bolesti, s úsmevom rozdávaj slová...“

Takmer štyridsať rokov sa o živote tejto sestričky mlčalo, no pred Bohom nezostáva nič skryté a 14. 9. 2003 vyhlásil Svätý Otec Ján Pavol II. Zdenku Schelingovú za blahoslavenú. Spomienku na ňu slávime 30. júla.

Modlitba: Blahoslavená sestra Zdenka, oroduj za nás, aby nás nič neoddelilo od Božej lásky. I v časoch ťažkých nám pomôž vidieť, že za mrakmi je naše milované Slnko! Nech naše srdcia horia obeťou klášt pred naše túžby šťastie iných ľudí a tak šíriť nebeské kráľovstvo tu na zemi. Amen.

Pre ČISTÝ ROK pripravili: Eva Petrovičová a Olga Kotorová, Ilustrácia: Erika Cániková

NA CESTE K NAJVZDIALENEJŠÍM KONČINÁM [NR.1]

Pre ČISTÝ ROK pripravil: Peter Naňo SDB

Pane, ty ma skúmaš a vieš o mne všetko; ty vieš, či sedím a či stojím. Už zďaleka vnímaš moje myšlienky. (Ž 139, 1-2)

Boh je pri mne tak blízko, že ma úplne pozná. Preniká, skúma, pozná ma takého, aký som. Ani malý vlások padajúci z mojej hlavy na zem mu neunikne. Až by ma malo striasť, keď si to uvedomím. On ma nepozná len zvonka, ale úplne celého. A to práve preto, že ma má rád, že túži a chce mať so mnou krásny, živý, prekvypujúci vzťah.

Stojíš v duchu pred osobou, ktorú miluješ? Ako ju milovať viac? Ako ju spoznať viac? Ako ju mať ešte viac rád? Ako sa na ňu pozrieť tak, že uvidím viac, ako je na prvý pohľad zrejmé, ako je zrejmé hocikomu, kto okolo nej prejde? Ak si sa zalúbil a túžiš milovať, a aj milovať sa s ním/ňou, vybral si sa na dlhú cestu lásky, ktorá sa začala. Nehľadaj rýchle skratky, nebuď splašený... Pomaly začni pozeráť na toho druhého tak, ako sa na neho pozerá Boh. A pomaly (aspoň sčasti) začneš milovať tak, ako ho miluje sám Boh.

Je dobré povedať vo vzťahu tomu druhému o sebe hneď a všetko?

Napíš si, čo podľa teba treba vedieť o druhom človeku prv, ako mu povieš, že ho miluješ.

Mágia a okultizmus

Vdp. Branislav Dado

Strach z utrpenia a zo smrti

Život každého človeka je pretkaný momentmi utrpenia a bolesti, a to tak v rovine telesnej, ako aj v duchovnej. Prírodné sa týmto skúsenostiam bránime. Takisto okamih smrti blízkeho človeka je pre každého najsilnejším stresovým zážitkom, ako upozorňujú psychológovia. Jedným z následkov prvotného hriechu je, že máme pred týmito skutočnosťami strach, bázeň a naplňajú nás neistotou. Toto všetko zneužíva zlý duch. Používa tú istú taktiku, ako v raji: chce nám nahovoriť, že Boh to s nami nemyslí až tak úprimne a dobre, ako sa zdá, a hneď nám ponúka aj riešenie. Je ním pokušenie k sebestačnosti, k dosiahnutiu moci nad prírodnými silami (porov. Gn 3, 4 – 6). Tento dojem budia magické praktiky. Lož spochívá v tom, že získame moc nad svojím vlastným osudom, že budeme mať plne život vo svojich vlastných rukách a budeme tak schopní uchrániť sa od mnohého utrpenia. Rysuje sa pred nami možnosť prekročiť svoje vlastné hranice, obmedzenia, ktoré skusujeme.

Je to klamná nádej, ktorá sa nenaplní. Naopak, touto cestou si človek pripraví mnohé utrpenia, bez ktorých by mohol byť. Východiskom je pokorné odovzdanie sa do Božích rúk. Božie slovo nám ponúka dostatok príkladov spravodlivých ľudí, ktorí úprimne verili v Boha, prežívali svoj osobný vzťah s Pánom, a predsa zakusovali aj bolesť, utrpenie, skúšky. Toto všetko nebol „Boží trest“, ako to mnohí chá-

pu a príliš zjednodušene vysvetľujú, ale naopak, bol to prostriedok duchovného očisťovania, zušľachtovania ľudskej bytosti. Navyše nás celé Božie slovo a cirkevná tradícia učia a podávajú veľa svedectiev o tom, že v čase skúšky Boh stojí zvláštnym spôsobom pri nás a chráni nás (spomeňme len starozákonnú knihu Jób alebo samotného Ježiša Krista, Božieho Syna).

Ďalšie dôvody

Existujú aj iné príčiny, ktoré vedú ľudí k experimentovaniu so svetom mágie a okultizmu. Je to napr. túžba po moci a úspechu, po kariére. Mnoho svetových hviezd z oblasti umenia, ako aj politici, podnikatelia, dokonca i vedci vyhľadávali rôznych mágov, aby si prostredníctvom zaklínaní, amuletov a podobných praktík zabezpečili popularitu, úspech, vplyv v spoločnosti či podnikateľských kruhoch. Je to skrytá túžba ovládnuť iných, čo je výslovne diabolské.

Nezriedka ľudia siahnu po mágii a okultizme čisto zo zvedavosti. Chcú vedieť, či skutočne ten veštec vie predpovedať, čo ich čaká... Práve v týchto prípadoch sa prejavuje duchovná prázdnota, pretože človek, ktorý žije skutočný vzťah s Bohom, necíti potrebu hľadať ešte niečo „mimo Otcovho domu“ (porov. Lk 15, 13). Boh je dosť bohatý na svoje dary, ktoré dáva každému, kto mu úprimne otvorí svoj život.

Cesta — osobný vzťah s Bohom

Taliansky filozof a kresťanský mysliteľ Sergio Quinzio napísal: „Ak sa Boh stratil z obzoru moderného človeka, nestalo sa tak preto, že by bol mŕtvý. Stalo sa tak preto, lebo človek začal uvažovať o Bohu ako o neosobnom «ono», ako o možnom predmete, ktorý ľudská myseľ pozoruje nezúčastnene a s odstupom, definuje ho, chápe ho a nakoniec ho sama predpokladá, tvorí... Práve tento prístup nám bráni v autentickom, osobnom zakúšaní Boha. Keby sme sa však vymanili z tohto omylu, ktorý Boha zakrýva, utajuje a robí ho pre nás nezdieľaným, uvideli by sme, že Boh zostáva v celej svojej nádhere neporušený“ (Pasqua, 2011, s. 14).

Podobne sa vyjadril aj Joseph Ratzinger (Benedikt XVI.) v roku 1984, keď povedal: „Čím väčšmi chápeme svätosť Boha, tým väčšmi chápeme aj pravý opak svätosti, totiž zvodnú masku diabla. Ježiš Kristus sám poskytuje najlepší príklad. Pred jeho jedinečnou svätosťou sa totiž diabol nemohol skrývať. Ustavične sa musel odhaľovať. A preto možno povedať, že tak, ako sa stráca vedomie o diabolstve, stráca sa aj svätosť. Dnes sa môže diabol utiahnuť do svojho živlu, čiže do anonymity. Ale to len dovtedy, kým ho neodhalí svetlo človeka, ktorý je zjednotený s Kristom.“

Je potrebné vstúpiť do plného spoločenstva s Bohom, a to najmä neustálym kontaktom s jeho Slovom; modlitbou nad Svätým písmom a sviatosťami, ktoré sú silnými duchovnými prostriedkami Božej milosti. Intenzívny a vnútorne prežívaný sviatosťný život je neodmysliteľnou súčasťou na našej ceste k zjednoteniu s Pánom.

Potrebujeme si nájsť čas na kvalitnú duchovnú literatúru, aby sme rozumeli svojej viere, jej pravdám a najmä otázkam du-

chovného života. Človek, ktorý sa usiluje duchovne rásť, ľahšie rozozná nebezpečenstvo, ale aj pravý zdroj Božej milosti a svojho šťastia. Nemôžeme však dosahovať šťastie iba individuálne, bez spoločenských väzieb. Boh nás stvoril ako spoločenské bytosti. Individualizmus nie je v súlade s biblickou morálkou. Všimnime si, ako je v Božom slove vždy kladený dôraz na silné väzby rodiny (rodu), národa, spoločenstva. Pre opravdivý duchovný rast a smerovanie k spásu potrebujeme spoločenstvo. Sú to naše malé spoločenstvá, ako aj Cirkev ako celok. Jedným z charakteristických znakov pôsobenia temnej sily je snaha o odlúčenie od spoločenstva. Ak sa niekto usiluje izolovať nás, môžeme vedieť, že jeho snahy nepochádzajú od Boha.

Chcel by som tu pripomenúť aj potrebu solídneho duchovného sprevádzania (blízkosť kňaza, ktorému dôverujem a s ktorým riešim svoj duchovný život). Sprevádzanie skúsenejšieho duchovného otca a modlitba o dar rozlišovania sú nevyhnutné v zápase so zlým v nás i okolo nás.

Veľmi dôležitý je náš rast v čnostiach. Pestujme najmä čnosť dôvery v Boha, pokoru a trpezlivosť. Takisto je dôležité, aby sme znovu objavili zmysel kríža, čo modernému človekovi veľmi chýba. Neznamená to, že máme byť pasívni k vlastnému utrpeniu alebo k bolesti iných ľudí. Práve naša viera nás priam zaväzuje k tomu, aby sme odstraňovali utrpenie všade, kde sa len dá, ale iba dobrými prostriedkami. Sú však utrpenia, ktorým sa nedokážeme vyhnúť. Tieto sa potrebujeme učiť prijímať s pokojom a vnútornou radosťou, čo dokážeme iba vtedy, ak si osvojíme ducha obety a dôvery v Božiu prozreteľnosť. Čnosť trpezlivosti nás učí v živote niesť kríž a čakať na okamih, ktorý pripravil vo svojej prozreteľnej láske Boh, aby nás od tohto kríža oslobodil.

Pieseň o kráľovi Dávidovi

Juliana Korenčiaková

Pastier oviec, básnik a umelec, ktorý vedel obratne narábať s prakom. Muž, ktorý porazil obra Goliáša a získal si Izraelský národ. Muž čistého srdca a Bohom vyvolený. Zároveň muž obrovskej zrady a viny veľkého formátu – KRÁĽ DÁVID – muž kontrastov.

Dávid bol veľký dobyvateľ, ale sám seba premôcť nedokázal. Dovolil, aby ho opantala túžba po Betsabe, a to malo katastrofálne následky v jeho živote. Aby zakryl svoj pád, dal zabiť svojho najvernejšieho bojovníka, jej manžela Urijáša Chetejského a Betsabe si vzal

Dávid žil frustrujúci život — najskôr v tieni svojich bratov a potom neustále na úteku pred pomstychtivým kráľom Šaulom. A hoci mal niekoľko príležitostí zabiť kráľa Šaula, ktorý ho zo šialenej žiarlivosti prenasledoval, Dávid sa zľutúva, pretože Šaul je prvý Boží pomazaný kráľ. Dokonca aj ako kráľ Izraela sa neprestajne zaoberal bojovými stratégiami, aby ochránil kráľovstvo. Zabil obra Goliáša, vojenského veterána a veľkého bojovníka Filištíncov, lebo mal veľkú dôveru v Boha. **Pre Izraelitov bol Goliáš príliš veľký na to, aby ho porazili, pre Dávida bol príliš veľký na to, aby ho netrafil.** Pod úderom do hlavy Goliáš zomiera.

za ženu. Pre Dávida však nastávajú chvíle, kedy musí premôcť svojho „vnútorného Goliáša“ — jeho vlastné hriechy. Dávid priznáva svoje viny a činí pokánie. Boh vždy ponúka odpustenie za naše hriechy, ale nemôžeme uniknúť dôsledkom — „dieťa hriechu“ preto zomiera.

Život veľkého kráľa Izraela je ako horská dráha — emocionálne vzostupy a pády. Zanechal nám príklad vášnivej lásky k Bohu a desiatky žalmov, z ktorých niektoré sú považované za najkrajšiu poéziu, aká bola kedy napísaná. A tiež vzor udatného a bratského priateľstva s Jonatánom a oddanej, pokorou očistenej lásky k Betsabe.

Hoci splodil kráľa Šalamúna, jedného z najväčších kráľov Izraela, bol taktiež otcom Absolóna, ktorého vzbura priniesla bratovražedné krviprelievania a zármutok. Napriek všetkému je praotcom Spasiteľa — Ježiša Krista, ktorý pochádza z rodu Dávidovho. A Pavol ho v liste Hebrejom opisuje ako príklad viery. A to všetko preto, lebo hlboko miloval Boha po celý život.

Ryšavý chlapec s gitarou a prakom sa napokon stáva veľkým kráľom Izraelského národa — Bohom povolánym, Samuelom pomazaným. Nie na základe zovňajšku, ale podľa Božieho srdca. Jeho oddanosť Bohu mu pomáha vládnuť 40 rokov.

Na veľkého kráľa Dávida sa nezabudlo ani dnes. Takmer po celom svete znie éterom pieseň o kráľovi, ktorý oslavuje Boha slovom: hallelujah (autor piesne: Leonard Cohen)

Za mrakmi je moje milované Slnko

Lucia Froncová

Aké je ľahké nahnevať sa, keď nás niekto riadne „vytočí“! Aké je ľahké škaredým slovom ublížiť! Aké je ľahké spôsobiť druhému plač výčitkami a hlúpymi poznámkami! Aj maličkosť nám dokáže pokaziť celý deň a spôsobiť v našom srdci bolesť a smútok. To sa prejaví nervóznym správaním. Pred časom som mala presne takúto náladu. Niekto ma riadne vytočil a cestou po meste som o tom hovorila môjmu známemu kamarátovi. On ma ticho počúval a ja, celá rozhorčená, som hovorila, čo sa mi stalo a ako ma to hnevá. Zrazu ma počúvajúci kamarát zastavil na schodoch, kde bola jama naplnená vodou a povedal mi: „Všimla si si, že to má tvar srdca?“ Tento moment ma prinútil na chvíľu mlčať a pozrieť sa na to. Vyčarilo mi to úsmev na tvári. Práve táto maličkosť mi vniesla do srdca úžasný pokoj a už som sa k tej téme nevracala.

Vtedy mi napadol citát od blahoslavennej sestry Zdenky: „Za mrakmi je moje milované Slnko.“ Aj keď sa nám zdá, že na nás všetko padá, že sa všetko kazí a že už ani horšie nemôže byť, Boh nám pošle do cesty niečo, aby nás to postavilo

na nohy a presvedčilo o tom, že On je s nami. Či už to bude v podobe dobrého priateľa, v podobe jamy plnej dažďovej vody v tvare srdca alebo len obyčajný úsmev či nočná obloha posiatá hviezdami. Pošle nám niečo, čo nás donúti zastaviť sa a premýšľať o tom, že v živote sú i dobré veci a dávajú nám zabudnúť na trápenie. Nikdy nevieme, aká drobnosť nám môže zlepšiť náladu.

Boh sa nám dáva spoznať aj v týchto krásnych veciach, ktoré rozháňajú mraky hnevu a bolesti a prežarujú naše srdce ako lúče slnka, a tak robia náš život krajším.

Večný maliar modlitby

Juraj Zlocha

Keď dnes čítaš tento článok, chcel by som sa spoločne s tebou zamyslieť nad tým, čo je modlitba. Akým spôsobom a nakoľko ovplyvňuje život človeka. Vnímame dnes modlitbu len ako formalitu? Alebo skutočne veríme, že Boh na ňu reálne odpovedá?

Každý človek má možnosť a dar postupne sa vyvíjať. Takto môže rásť aj vo viere a vo svojom duchovnom prežívaní. Dnes by som chcel predstaviť modlitbu ako dar. Modlitbu ako reálny komunikačný prostriedok s nebeským kráľovstvom. Ako sa vyvíjame my, vyvíja sa aj naša schopnosť komunikácie s okolím, a teda i s naším Pánom. Dokážeme si však dnes skutočne nájsť čas na Boha? Čas, ktorý by bol súkromnou, intímnu chvíľou medzi nami a naším nebeským Otcom? Toto

všetko sa odvíja už od nášho narodenia, cez celý náš život. Možno vnímame modlitbu len ako tradíciu a možno ako nudné odriekanie zaužívaných formúl, v ktorých máme často problém vidieť ich význam. Chcem dnes zdôrazniť, že tvoja modlitba môže a má byť osobnou. Aby sme toto všetko mohli dokázať, potrebujeme Božiu prítomnosť, jeho milosť a našu vôľu rásť v osobnej viere. Si presvedčený o tom, že si skutočne hodnotným človekom? Veríš, že hodnota, ktorú máš, môže veľmi výrazne ovplyvňovať životy ľudí okolo teba? Dnes by som ti chcel ukázať, že to tak naozaj je. Rast vo viere so sebou prináša aj rast v poznaní svojej vlastnej ľudskej hodnoty. Tvoja hodnota je ľudský prvok, ktorý v sebe nesie Božiu pečať.

Modlitbu môžeme rozdeliť na modlitbu aktívnu a modlitbu pasívnu. Na prvú z menovaných sme akosi prirodzene zvyknutí. Predstav si situáciu, že si nájdeš svoj čas pre Boha. Čo urobíš ako prvý? Predpokladám, že možno prídeš a vysypeš pred tvár nebeského Otca celý obsah svojho srdca a prežívania. Toto je veľmi dobré a dôležité. A tvoj nebeský Otec to očakáva. Túži po vzťahu s tebou, v ktorom ty sám nebudeš mať zábrany. Niekedy však nemáme dostatok síl a schopností na to, aby sme boli v rámci modlitby aktívni. A vtedy prichádza na rad práve modlitba pasívna. Sem patrí aj schopnosť a ochota počúvať. Sám poznám chvíle, keď nevládzem a nemám silu. Som unavený, no túžim po Božej prítomnosti. Milujem chvíle, ktoré môžem stráviť so svojím Pánom v tichu. Často bez toho, aby som vôbec otvoril ústa. Chcem sa s tebou dnes podeliť o to, ako sa Boh práve v takejto modlitbe obdivuhodným spôsobom prejavuje.

Raz, keď som sa takto modlil a mal skvelý čas so svojím Ockom, On ku mne prehovoril. Už možno niektorí z vás viete, že som od svojho narodenia ťažko telesne postihnutý. Som na invalidnom vozíku, a preto sú moje fyzické možnosti obmedzené. Pán mi to však vynahradil a dal mi predstavivosť a schopnosť vyjadriť veci, s ktorými by iní v tomto smere mali možno problém. **V modlitbe často Boh ku mne hovorí v obrazoch. Som mu za tento dar nesmierne vďačný.** Aj preto, že mi tým uľahčuje reálne zvestovanie Jeho slávy v mojom okolí tak, aby to, čo túžim

vyjadriť, bolo ľuďom lepšie pochopiteľné. Modlitba je nadčasový dar a jej pôsobenie musí logicky presahovať hranice tohto sveta. Teda aj jej účinky budú pre nás poznateľné aj vo večnosti.

V jedno zdanlivo bežné popoludnie, keď som sa modlil, Boh ku mne veľmi jasne prehovoril. Uvedomil som si, že až príde čas, aby som predstúpil pre Božiu tvár, On mi zjaví môj život. Pochopil som, že v tomto zjavení budem môcť prežiť každú, aj zdanlivo bezvýznamnú drobnosť. Všetky svoje radosti i bolesti. Uvažujem nad tým, ako bude vyzeráť to, čo uvidím, čím bude naplnený môj život. No verím, že uvidím aj všetkých ľudí, ktorí mojím životom prešli. Všet-

kých, ktorí v ňom zanechali akúkoľvek stopu. Každého, kto mi dal čo i len najmenší dôvod na radosť, ale aj tých, ktorí ma učili trpezlivosti. Mnohokrát i cez spôsobené zranenia. Naše šťastie a vnútorné nastavenie pre Božiu chválu je súčasťou nášho bytia. Rovnako ako naše kríže. Aj ľudský kríž je kľúčom, ktorý môže utužovať človeka vo vzťahu k Bohu aj v spoločenstve Cirkvi. Uvedomujem si, že ak mi Pán v posledný deň zjaví môj život, uvidím aj všetkých, ktorí mi pomáhajú niesť moje kríže. Stopy ich dlaní na mojich krížoch budú jasne viditeľné. A môžem ich z Božej milosti vnímať už teraz. Z celého srdca dnes ďakujem Bohu za každého človeka, ktorý vstúpil do môjho života. Ďakujem vám všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom ovplyvňujete moju existenciu. Všetkým, ktorí sa dotýkate môjho srdca a dávate mi možnosť žiť plnohodnotne. Ďakujem.

Modlitba je nadčasový dar a jej pôsobenie musí logicky presahovať hranice tohto sveta.

.....

Aký je tvoj život? Uvedomuješ si prítomnosť ľudí vo svojom živote? Je pre teba podstatná ich ľudská hodnota? Vnímaš človeka vo svojom okolí ako Boží dar pre teba a pre túto zem? Na všetky tieto otázky ti môže dať nebeský Otec odpovede prostredníctvom modlitby. Modlitba presahuje hranice pozemského bytia, preto jej plné dôsledky uvidíme, až keď sa ocitneme tvárou v tvár Stvoriteľovi. Pros teda za seba i za nás všetkých, aby sme boli vnímavými na Božiu prítomnosť v nás. Prosme spoločne za ľudí oko-

lo seba, aby nám vedeli byť svetlom, lebo takto si môže i tvoj blížny utvrdzovať sám pred sebou svoju nesmiernu cenu v očiach Pána. Modlime sa, aby sme s požehnaním dokázali napĺňať potreby ľudí tak, aby aj naše dobré stopy mohli byť zreteľne rozpoznateľné v ich pozemskom putovaní. Ďakuj za dary, ktoré máš i za tie, ktoré vnímaš vo svojom okolí. Neboj sa pozeráť na svet pohľadom Ducha, lebo tak pochopíš, že všetko, čo z neba dostávame, sú nezaslúžené Božie dary darované človeku z čistej lásky.

Obavy zo sviatosti zmierenia

Vladimíra Martvoňová

Máte strach zo sviatosti zmierenia? Alebo ak vám je lepšie — zo svätej spovede?

Ja áno a veľký. Už veľmi dlhé roky sa vôbec necítim byť hodná ísť na sväte prijímanie. Vnútorne to tak cítim. Pamätám si na jeden rozhovor s veľmi dobrou kamarátkou, keď sme sa rozprávali o sviatosti zmierenia. Nevedela som pochopiť, prečo sa máme spovedať kňazovi a nepovedať hriechy Pánu Bohu. Vedela som, že práve kňaz je prostredník medzi Bohom a ľuďmi. Srdcom som však nechápala, čo to presne znamená. Zdalo sa mi čudné, že práve taký vzdelaný a dôležitý človek, má vedieť o všetkých mojich pokleskoch a najhlbších pádoch a pokušeniach. Ja si však myslím, že všetci by sme v kútiku duše chceli, aby nás práve kňaz videl v tom najlepšom svetle. Kamoška mi vtedy povedala nádhernú vec. Skús si na chvíľu celkom odmyslieť kňaza a spovedaj sa tak, ako by si sa rozprávala naozaj len s Bohom. Pôjde ti to ľahšie. Rozhrešenie od Boha mô-

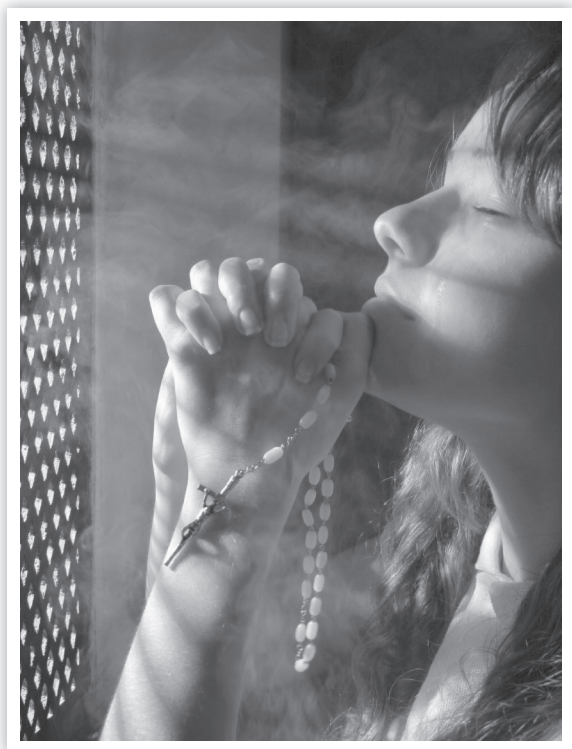
žeš dostať len cez kňaza. Stále mám však strach, že mi raz kňaz rozhrešenie neudelí. So strachom tam chodím i preto, že keď sa veľmi ponáhľam, extrémne sa zakoktávam. Uvedomujem si, že je to veľmi nepríjemné pre kňaza. Pre mňa tiež. Cítim, že ho zdržujem. Už sa mi aj stalo, že som v tej rýchlosti zabudla polovicu hriechov. Ako často chodíte ku sviatosti zmierenia vy? Ja približne raz za dva mesiace.

K sviatosti zmierenia do kostola ma vozí maminka. Hovorila mi, že pokiaľ môže, bude ma vozit'. Ďakujem ti za to, mami! Viem, že to nie je ľahké. Ja väčšinou potrebujem takú dlhšiu spoveď. Nie som zástanca sviatosti zmierenia, ktorá sa skončí za päť minút. No je to na každom osobne. Jasné, že nebudem v spovednici hodinu, len aby som tam bola čo najdlhšie — to zas nie. K sviatosti zmierenia chodievam, keď je menej ľudí, aby som mala viac času alebo sa s mamkou dohodnem a idem po prvom piatku. Sviatosť zmie-

renia predsa nie je len o rýchlom a automatickom vyrapotaní hriechov, ale je aj o dlhodobom a postupnom očisťovaní rán na duši. Veľmi dobre viem, že nie je dobré vracat' sa často k starým hriechom a zbytočne sa v nich rýpať. Mnohé veci však treba liečiť a vracat' sa k nim postupne dovtedy, kým sami vnútorne necítíme, že sú uzdravené, kým nie sme schopní naozaj o nich hovoriť bez zaujatosti voči druhým, kým nie sme schopní odpustiť druhým aj sebe.

Veľmi veľa ľudí si sviatosť zmierenia zľahčuje. Povie si: „Veď som nikoho nezabil, nikoho som neokradol, načo by som tam teda šiel?“ No keby sme sviatosť zmierenia mali brať len z tejto stránky, nepotrebovala by ju väčšina z nás. Mnohí ľudia pristupujú k sviatosti zmierenia iba raz do roka, v lepšom prípade na Veľkú noc a na veľké sviatky, aby si splnili povinnosť. Ani duchovné cvičenia nie sú automatický patent na to, že budem dlhodobo veľmi dobrá, že ma nik a nikto nevytočí, že nemôžem ukázať svoju zúrivosť, bolesť a hnev. Bolo by úplne úžasné, keby to tak bolo, ale, žiaľ, takto to nefunguje. Duchovné cvičenia často slúžia len na to, aby nám pomohli objaviť, čo všetko by bolo dobré v našom živote zlepšiť, zmeniť, odstrániť. To je však práca na dlhé roky, na celý život. Naopak, práve po duchovných cvičeniach nepriateľ veľmi intenzívne bombarduje duševné úkryty. Je zúrivý, zlostný a cíti sa veľmi sám. Predsazatie človeka, že bude aspoň chvíľu dobrý, je pevné, úprimné a od srdca. Lenže sme ľudia

slabí a nič sa nedá zmeniť zo dňa na deň. Tak nás všetkých, drahí moji, chcem na koniec úprimne zo srdca povzbudiť. Nebojme sa príliš sviatosti zmierenia. Určitý strach je dobrý, je to znak, že sviatosť nám naozaj nie je ľahostajná. Strach však nemôže byť príliš veľký. Pristupujme k nej naozaj zodpovedne. Nie ľahkovážne alebo opovážlivo. Pristupujme k nej vždy, keď potrebujeme a ako potrebujeme. Doprajme si na ňu a na jej prípravu dostatok času. A nebojme sa. Viac než prílišný strach nám má k sviatosti zmierenia svietiť láskyplné, nádherné svetlo viery, lásky a nádeje, že Pán Boh nám prostredníctvom kňazov odpúšťa všetky naše hriechy, ak ich úprimne vyznáme a opäť nás s veľkou láskou privinie do svojho otcovského náručia.

Ona a on

3 nevesty, na troch rôznych miestach a predsa majú niečo spoločné. Níeee, to nie je reklama na filmový seriál, ale realita v našom združení. Všetky 3 nevesty sú naše ZMM-áčky, ešte k tomu členky predsedníctva a svoje áno povedali všetky tri 6. septembra 2014. Takáto zhoda sa udeje raz za čas. Preto sme si naše nevesty pozvali na koberček.

Zároveň vám, drahé naše nevesty, prajeme veľa Božieho požehnania. Ďakujeme vám za nádherné trojsvedectvo :-), že manželstvo sa ešte aj dnes „nosi“. Sme na vás hrdí.

Ste novopečené, šťastné manželky. Ako ste prežívali svoj deň D?

Môj deň „D“ bol jeden z tých najkrajších dní. Viem, hovorí to väčšina. Ale tá väčšina má pravdu :). Svadobný deň som prežila so svojim drahým hlavne v pokoji, a to bolo asi najdôležitejšie. Pocit, keď Vám náš nebeský Otec požehná pred oltárom, je neopísateľný. K tomu sa nedá veľa hovoriť. Treba to zažiť! Tak hor sa do roboty, ZMM-áci :). Len nezabudnite správne vykročiť. A, samozrejme, zábava až do rána :). Nedali nám vydýchnuť...

Môj veľký deň začal dosť obyčajne a predsa zaujímavo. Tak ako u každej nevesty, najprv účes, potom make-up a následne šaty :).

Náš veľký deň, deň plný milosti a Božej lásky, začal spoločnou krátkou modlitbou, keď sme si obaja uvedomili, že je tu deň, keď sa staneme manželmi. Ja a môj Michal sme si v ňom povedali manželský sľub s plnou vážnosťou, dôverou, láskou a vierou. Bol to veľmi významný okamih, kedy sa z dvoch rozdielnych ľudí s rozdielnymi cestami stane jeden celok, rodina na jednej spoločnej ceste. Veríme, že milosť, ktorú sme dostali v tento deň, nás bude posilňovať a sprevádzať po celý spoločný život. Samozrejme, že to nepôjde bez spoločnej modlitby k Pánovi a častého návratu a zverenia samých seba a celej rodiny, všetkých problémov a radostí pod plášť Panny Márie.

nevesta *Julka*

V deň svadby som vôbec nemala stres. Už som sa len tešila z toho, že náš dlho očakávaný deň konečne nastal. Myslím, že sme si ten deň naozaj vychutnali a tešili sa jeden z druhého. A to až natoľko, že niektoré veci som si všimla až na fotkách. Bol to naozaj krásny pocit, keď sme si pred Bohom slúbili vernosť, a potom sme to mohli osláviť s našimi rodinami a kamarátmi.

Ovplyvnilo vašu mladosť i vaše vzťahy to, že ste ZMM-áčky? Ak áno, von s tým :).

nevesta *Silvia*

Byť ZMM-ákom znamená žiť život s hodnotami, ktoré sa páčia Bohu. Detstvo, dospelosť a dospelosť. Každú časť života mi ZMM ovplyvnilo inak. A som za to vďačná. Stačí nebrať záväzky za obťažovanie, ale za súčasť života. A, samozrejme, nezabudnúť sa baviť. Veď ZMM je spoločenstvo mladých. Keď si spomeniem na časy, keď som bola ešte mladá, hneď mi napadne ples v Parchovanoch. Krásna akcia, kde spoznáte, že alkohol nie je pri zábave so skvelými ľuďmi vôbec, ale vôbec dôležitý :). Prvý Zlet v Nitre, každoročné letné tábory... to všetko sú nové priateľstvá, vzťahy, prežívanie spoločných chvíľ s Bohom. Čo teda k životu viac človek potrebuje?

nevesta *Anezka*

Mladosť? No neviem, kde začať. Začalo to prijatím za člena, uvedomila som si, že môj život musím zmeniť. A naozaj, už čoskoro som sa začala venovať vlastnej skupinke a deťom, ktorým som sa stala istým spôsobom aj vzorom. Snažila som sa žiť tak, ako sa na Máriine dieťa patrí. Keď som začala chodiť na vysokú školu, bola som plná očakávania, ale aj stra-

chu. Následne som sa začala venovať pár ľuďom aj v UPC (Univerzitnom pastoračnom centre), a tam som spoznala aj svojho terajšieho manžela :). Stále som bola trochu iná, snažila som sa o to, aby som mohla druhým ľuďom slúžiť, pomáhať a rozdávať pravý úsmev. To si na mne všimol aj môj Michal a aj ja som sa doňho zaľúbila.

Na našom vzťahu sa to, že som Máriine dieťa, tiež trochu odrazilo. Všade dookola sa nás vypytovali na náš vzťah a niektorí len neveriacky krútili hlavami. Na vlastnej koži sme mohli zažiť to, že mať čistý vzťah sa už dnes nenosí. Nás to však neodradilo, práve to nás viac spájalo a priviedlo až do manželstva. Spoznávali sme sa skoro päť rokov a slangovo povedané, „chodili sme“ spolu 4 roky a 4 mesiace. Počas toho sme zažili mnoho krásnych a čarovných chvíľ, chvíľ, kedy sa nás zázračným spôsobom dotýkal sám Pán a daroval nám možnosť spoznávať sa po ľudskej, duchovnej a psychickej stránke (pozor, nie sexuálnej). Tento čas bol naozaj nádherný a mala som možnosť spoznať to, aký je on ako bojovník, aké má srdce, kedy je nervózny a kedy je naopak šťastný. Teraz sme spolu šťastní manželia a tešíme sa na všetko, čo nám život prinesie. Veríme, že s milosťami od Pána a jeho pomocou tento

pozemský život prežijeme v láske, jednote a pokoji. A ak to bude vôľa Pána, tak sa tešíme aj na naše detičky.

Moju mladosť ovplyvnilo hlavne to, že som kresťanka. A kresťanský život sme prežívali, už keď sme spolu chodili a zasnúbili sa. Život mladého kresťana, spoločne, ako prežíva vzťahy a rieši problémy by určite mali byť príkladom pre druhých a ukazovať, že toto je tá správna cesta, ktorá vedie k pravej radosťi a pravde.

Panna Mária je žena s veľkým Ž. Manželka, matka, oddaná Bohu a jeho vôli. Čo vás na našej mame najviac oslovuje? V čom ju chcete nasledovať?

Panna Mária je dokonalé dielo nášho Boha. Takže ma na nej fascinuje všetko a verím tomu, že ma povedie mojím novým životom, aby som našla cestu ako byť milujúcou a odpúšťajúcou matkou a manželkou, aby som dokázala v tichosti a pokore prijímať nielen životné radosti, ale aj ťažkosti a stále byť po boku tých, ktorí potrebujú moju oporu. Panna Mária má môj obdiv skrz toho, že aj v najťažších chvíľach bola verná Pánu Bohu. A to je i mojou túžbou.

nevesta *Anezka*

Panna Mária je pre nás veľkým vzorom. Prijatť vôľu Boha a nasledovať Ježiša na ceste krížom je veľmi ťažké a pre nás ľudí miestami nepredstaviteľné.

My sme sa spoločne na túto cestu vydali a chceme spoločne zvládať všetky nástrahy. Tak ako Panna Mária, aj my chceme byť jeden pre druhého dobrým a svätým spoločníkom a partnerom.

Byť ozajstnou a dobrou manželkou nie je jednoduché a ani samozrejmé, je to neustále odovzdávanie sa Bohu do služby. Do služby v rodine, ale aj pre iných, pre-

tože to nikdy nekončí len pri manželovi, i keď on je v tomto vzťahu prvoradý. Manželstvo je o vzťahu ľudí s Bohom skrze obeť, kompromis, jednotu, súdržnosť, dôveru, trpezlivosť a, samozrejme, lásku. Panna Mária je nielen našou matkou, ale aj vzorom, ako sa dostať do neba. Je ťažké byť ako ona, no často sa k nej budeme obracať s prosbami, aby nám práve ona ukázala správnu cestu do nebeského kráľovstva.

nevesta *Zuzka*

Mária je pre mňa vzorom vo viacerých veciach. Hlavne preto, že bez váhania povedala Bohu svoje áno. Odovzdala mu svoj život s dôverou, aj keď nevedela, čo ju čaká a bola pevne rozhodnutá nasledovať ho aj v utrpení. Premýšľala nad tým, čo od nej Boh chce a žila svoj život úplne v súlade s Božou vôľou.

Váš odkaz pre našich ZMM-ákov.

nevesta *Silvia*

Nech vás Pán Boh požehnáva a Panna Mária ochraňuje na ceste životom, na ceste za cieľom byť svätý tak, ako si to želá náš nebeský Otec. Nech vám pritom ZMM otvára možnosti, ktoré sú možno iné, ako predkladá dnešný svet, ale ťahajú nás smerom k Bohu. Buďte IN, buďte ZMM-ákom so správnymi životnými

hodnotami. Dievčence a chlapci, veľmi vám držím palce a vyprosujem veľa Božích milostí. Vložte všetky svoje radosti a starosti do Božích rúk. Ave Mária.

nevesta Anžka

Nebojte sa byť iní. Nesnažte sa za každú cenu zapadnúť do dnešnej doby a potláčať to, čo je správne do zabudnutia. Výstredné správanie a obliekanie sa, zmena vlastnej osobnosti len kvôli nejakej partii či malej skupinke ľudí za to nestojí. Zničiť si svoj život neláskou voči sebe samému a neúctou voči vlastnému telu či telu niekoho iného je nie len hriech, ale aj začiatok úpadku vlastného sebavedomia a svojej vlastnej ľudskosti. Život v slobode, láske, dôvere a čistote vám prinesie toho pravého a ozajstného partnera. Partnera, ktorý vás bude milovať presne takého, aký ste so všetkými chybami, ale aj prednosťami. Určite taký existuje, lebo Boh vie, čo je pre nás dobré.

Inakosť alebo lepšie povedané svätosť, je niečo, nad čím by sme sa mali sami za-

mýšľať a túžiť po tom. A jedným z krokov je aj naša mladosť a spôsob, akým sa prejavujeme v spoločnosti a správame k ostatným ľuďom.

Možno poznáte tento výrok: „ZMM je obeta,“ no ja pridávam: „Je to dar nestratiť dôveru v Boha, ktorý nám dáva možnosť ochrany a mnohých milostí cez našu matku Máriu, ktorá chce spolu s nami pomáhať ľuďom navôkol nás.“

Držím vám všetkým palce, aby ste aj vy raz mohli byť šťastnými.

nevesta Zuzka

Nebojte sa žiť ako kresťania a dávať to svetlu najavo. Nebojte sa byť iní ako ostatní a radowať sa zo svojej viery. Kresťanstvo je hlavne náboženstvom radosti, ktorá vychádza z toho, že nás Boh miluje. Budme preto plní radosti a rozdávajme ju všade, kde sa ocitneme. My sme totiž Božími nástrojmi, ktoré majú prinášať svetlo a lásku tam, kde je to najviac potrebné.

Ženy sú ako jablká na stromoch

Tie najlepšie sú na vrcholoch stromov.

Muži nechcú prísť k tým najlepším, lebo majú strach, že spadnú a zrania sa.

Namiesto toho zbierajú jablká popadané na zemi, napriek tomu, že nie sú až také dobré, ale sú ľahko dostupné.

A jablká, ktoré sú na vrcholoch stromov si myslia, že majú nejakú chybu.

No v skutočnosti sú ÚŽASNÉ.

Jednoducho musia byť len trpezlivé a musia čakať, kedy ten správny muž príde.

Ten, ktorý bude mať odvahu vyškriabať sa pre ne až na vrchol stromu.

Nesmieme padať, aby sme boli dostupné. Ten, kto nás bude potrebovať a milovať nás, urobí všetko preto, aby nás získal.

Žena vyšla z mužovho rebra, nie z nôh, aby bola pošliapaná, nie z hlavy, aby bola nadradená, ale z boku, aby bola na rovnakej úrovni, spod ramena, aby bola chránená a vedľa srdca, aby bola milovaná.

Panna Mária, prosíme ťa, vypros čistotu, dôstojnosť a odvahu každej žene, nech každá žena ostane vždy na strome života, nech nie sme ľahkou korisťou pre Zlého.

zdroj: modlitba.sk

foto: internet

Muži

Roderik Končal

Drahí páni, tento článok je pre Vás. Možno ste si všimli, možno nie, ale vo svete a aj v Cirkvi sa dnes viac hovorí o ženách, o ich hodnote, kráse, čistote a o iných pozitívnych vlastnostiach. Ale na nás sa akosi pozabudlo. Nemáte ten pocit? Ba čo horšie, sme vykresľovaní viac v negatívnom svetle. Vraj sme zlí, sebeckí, chlípni, ubližujeme ženám... Áno, to často sme. Nechcem nikoho ospravedlňovať. A ani sa nejdem zaoberať otázkou, prečo je to tak. Ale dovoľm si tvrdiť, že mnoho špiny sa na nás hádže neprávom! Ktovie prečo... **Milí muži, chcem vám povedať, že ste cenní a o nič menej dôležití ako sú ženy. Ste veľmi dôležití. Svet vás potrebuje. Zúfalo.** Boh nám dal do rúk viac, ako si vieme predstaviť. A nepredstaviteľne nás miluje. Sme milovaní synovia. Zlý si toto dobre uvedomuje, a preto sa spriahol so svetom proti nám. Chce nás

podkopať a paralyzovať, lebo vie, že sme schopní obrovských vecí. Máme od Boha úžasnú autoritu a silu, ktorú však treba objaviť. Sme boží hrdinovia. Nenechajme si vziať, čo nám právom patrí!

Milé dámy! Určite ste mnoho počuli, že ste cenné, milované, krásne... A iste aj to, ako si Vás my chlapi máme vážiť a prechovávať k vám úctu. Pravdaže. To všetko Vám patrí. Ale teraz by som Vás chcel pozvať k tomu, aby ste sa týmto zrakom pozerali aj na mužov. Na všetkých, aj na tých, čo zlyhali. Aj oni sú zranení, veľa mužov je zranených. A vy mužov potrebujete. Pravých mužov. Skúste im svojou úctou k nim dokázať, že vo vašich očiach naozaj znamenajú veľa. Ktovie, možno im pomôžete na cestu k pravej mužskosti... „Ženu, ktorá si ctí muža, všetci uznávajú za múdru, ale takú, ktorá ním pohŕda, všetci majú za odpornú pre jej pýchu.“ Sir 26, (8)

Moja predstava o budúcnosti

Hana Gvozdjaková

Ahojte, ZMM-áci! Verím, že ste všetci mali krásne leto a na vašich stretkách momentálne víri vrava o nádherných zážitkoch. Práve z tohto dôvodu bude úvodné stretko tohto školského roka trochu kratšie, aby ste mali čas sa hlavne porozprávať s mladými, dozvedieť sa čosi nové a možno sa inšpirovať pre svoje cestovateľské či iné zážitkové chute.

Modlitba: desiatok ruženca

Úvodná aktivita: „Nech sa ku mne pridá ten...“

Cieľom je navodiť u mladých pocit, že niekam patria, že patria do spoločenstva ZMM a že všetkých niečo spája. Nie je to len to, že má niekto napr. rád čokoládu, ale spája ich niečo viac. To je práve to, že si Panna Mária vyvolila práve ich, aby patrili do ZMM. Pri tejto aktivite si animátor jednoducho vymyslí zopár podobných vecí ako s čokoládou, napr. Nech sa ku mne pridá ten, kto rád športuje, kto by chcel mať v budúcnosti rodinu atď. Nech sa prejaví vaša kreativita ;). Keď skončíte s týmito všeobecnými pokynmi, prejdite na ZMM-ácke a v závere mladým vysvetlite, čo bolo cieľom tejto aktivity (pozri vyššie).

Úvod do témy: Dnešnou témou strečka bude „Moja predstava o budúcnosti“ – predstava každého jedného z nás o tom, čo nás čaká. Mladým položíme nasledovné otázky, najskôr jednu a necháme ich odpovedať, potom druhú.

1) *Ako dlho by si chcel/a žiť?*

2) *Čo si myslíš, ako dlho asi budeš žiť?*

Po diskusii nasleduje ďalšia aktivita s názvom Film.

Aktivita: Film

Každý sa pohodlne usadí, v miestnosti sa zhasne svetlo a animátor upriami pozornosť mladých na bielu stenu, ktorá predstavuje plátno v kine. Pustí sa príjemná hudba a počas nasledujúcich 10 minút si každý skúsi premietnuť svoj život od tohto okamihu až po starosť/smrť.

Potom si skúste predstaviť, ako by ste chceli alebo ako asi tak bude váš život vyzeráť v nasledujúcich rokoch.

Po 10 minútach animátor hudbu vypne a pri svetle sviečky môže každý porozprávať, čo vo svojom filme videl.

Úvaha: Každý máme predstavy o svojom živote, každý z nás si praje niečo iné alebo má rozdielne predstavy. Dôležité je odovzdať svoj život Bohu a on v našich životoch vykoná zázraky a urobí ich tými najlepšimi pre nás. Najdôležitejšie je Bohu dôverovať a neprestať sa modliť.

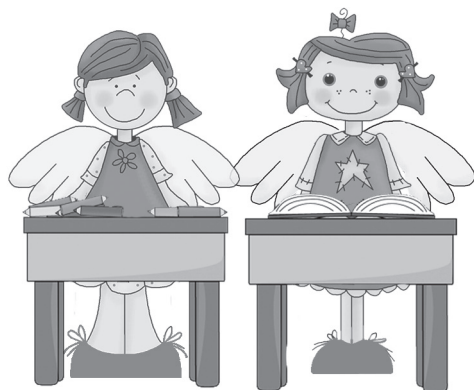
Po tomto „pilnom“ uvažovaní môžete plynule preklenúť do ďalšej časti strečka, počas ktorej si môžete niečo zaspievať alebo si zahrať nejaké hry.

Na záver nezabudnite na modlitbu a posmelenie mladých, aby vo svojich životoch dôverovali Bohu a on ich obdarí milosťami.

Z anjelskej lavice XI.

Simonka Trecáková

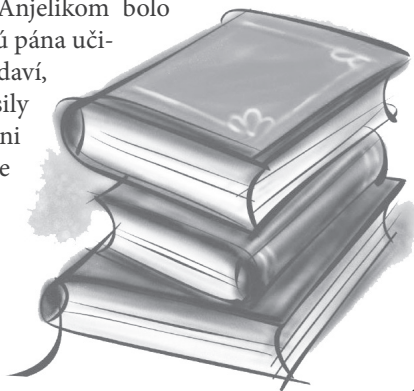
Ahojte, kamaráti! Víтам vás pri ďalšom z dobrodružstiev našich anjelikov. Že už ste počuli takmer všetko a poznáte všetkých??? Tak to sa veľmi mylíte!!! Anjelici, rovnako ako vy, po prázdninách už naplno prežívajú školské vyučovanie a znova ich čaká veľké dobrodružstvo. Ale už tíško.. Zvoní...Začínáme...

Círřn! Školský rok bol znova v plnom prúde. Anjeličkovia sedeli poslušne vo svojich laviciach a čakali, kedy sa začne piata hodina. Nasledovalo akurát vyučovanie slovenčiny. Spolu s anjelom Gabrielom dnes mali podrobne rozoberať slovo Zdravas. No len čo si stihli otvoriť svoje zošity, ozval sa zo školského rozhlasu oznam: „Dobrý deň, vážení kolegovia a študenti. Prosíme archanjela Gabriela, aby dnes po vyučovaní zostal v areáli školy a vykonal inventúru školského majetku. Ak chce, môže si na túto činnosť zavolať nejakých pomocníkov. Ďakujeme.“ – „Ach, tá inventúra!!!“ zavzdychol si žalostne Gabriel a chytil sa utrápene svojej hlavy. Anjelikovia hneď spozorovali, že ich učiteľ je už veľmi unavený a pochopili, že by mu bolo treba pomôcť. Preto len

čo sa hodina skončila, nadšene pribehli za ním a povedali: „Pán učiteľ, všimli sme si, ako ste sa celú hodinu trápili nad tým, že máte dnes spraviť tú inventúru. My máme teraz voľno. Ak chcete, veľmi radi Vám s tým pomôžeme. Veď to môže byť celkom zaujímavé dobrodružstvo.“ Pán učiteľ sa usmial a ich ponuku s radosťou prijal. Vybrali sa teda do veľkej haly plnej kníh. Učiteľ Gabriel si vzal do ruky hárok papiera a začal čítať jednotlivé knihy. Anjelici potom len jeden cez druhého vykrikovali, či daná kniha je na svojom mieste alebo nie. Naraz sa však miestnosťou ozval veľký vzdych: „Jéééj!“ povedali anjeličkovia, keď chytili do ruky veľkú zaprášenú knihu plnú nôt. „To je veľký spevník piesní o našom nebeskom Ockovi. Ludia na zemi si ich často spievajú, a tak potešujú nielen Boha, ale aj nás,“ povedal Gabriel. Anjelikovia zo zvedavosti otvorili prvú stranu a hneď im do očí udrela pieseň s názvom PÁN JE MŮJ PASTIER, NIČ MI NECHÝBA. „Aké krásne prirovanie. Pán a pastier? To je ako pesnička o tom našom kamarátovi Jánovi, ktorého sme minule spoznali, že???“ kričali anjeličkovia jeden cez druhého. „V podstate máte pravdu,“ povedal Gabriel. „Je to pieseň o pastierovi ovečiek, ale tým pastierom je Ježiš Kristus. Vymyslel ju kedysi

dávno kráľ Dávid a má nádhernú melódiu,“ vzdychol si. „A nemohli by ste nám ju zaspievať?“ navrhli učiteľovi anjeličkovia. „Viete, keď ja nie som dobrý spevák. Ale tuším som videl vašu pani učiteľku Cecíliu, ako dnes pripravovala piesne vo veľkom nebeskom chráme. Ona určite ten nápev pozná. Utekajte za ňou. Ona vám istotne poradí. Ja to tu už zvládnem,“ vysielal ich Gabriel. Anjelikom bolo trochu ľúto, že opúšťajú pána učiteľa, no boli veľmi zvedaví, a tak leteli z plnej sily krídel do chrámu. Pani učiteľka bola skutočne tam. Nečakali ani sekundu a hneď spustili: „Našli sme krásnu pieseň PÁN JE MOJ PASTIER a nevieme jej melódiu. Vraj je nádherná. Môžete nám ju zaspievať?“ Pani učiteľka otvorila ústa a chystala sa na prednes tohto žalmu. No len čo stihla vydať prvý tón, spoza oltára sa ozval niekto úplne iný. Hlas patril jednému staršiemu pánovi, ktorý práve narovnával plachtu na stole a popod nos si pospevoval známy žalm. Zvedavosť anjelikov aj dnes zvíťazila, a tak zahrnuli neznámeho pána otázkami. „Waw, a vy odkiaľ poznáte túto pieseň? A vôbec, kto ste a čo tu robíte?“ Starší pán musel s pravdou von.

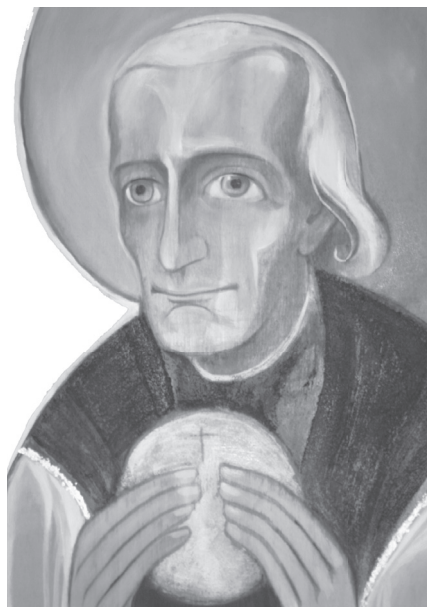
„Prepáčte, ak som vám pokazil krásny spev, kolegynka. Skutočne som to nechcel urobiť. Ale nevedel som si pomôcť. Keď tá pieseň je nádherná a okrem toho sa v nej spieva o tom, čo som aj ja po celý svoj život na zemi robil – pastiera duší.“ „A vy ste azda nejaký kolega nášho pastierika Janka?“ pýtali sa anjeličkovia zvedavo. „Nóóó, jeho kolega konkrétne nie som, ja som mal nižšie postavenie. Ale rovnako ako on som sa staral o zverenú ovečku na zemi.“ Anjelikov už svrbeli jazýčky, a tak konečne vydali tú ich známu vetu: „A mohli by ste sa nám predstaviť a povedať niečo o sebe?“ Záhadný starý pán sa na nich usmial a povedal im: „Veľmi rád vám o sebe niečo poviem, ale najskôr som zvedavý, ako už ovládáte pieseň, ktorú ste tak veľmi chceli spievať. Zapamätali ste si jej melódiu? A čo noty? Páčia sa vám? Dám vám takú hádanku.“ Milý ujo sa pozrel na pani učiteľku Cecíliu a povedal jej: „Cecílka, prosím vás, zašifrujte moje meno do nôt. Ak ich správne pomenujú a rozlústia, tak ho zistia a tiež to, prečo mi je táto pieseň i toto miesto také blízke.“ Cecília sa pousmiala a s radosťou jeho prianiu vyhovel.

Anjeličkovia (teda kamaráti, ale veď vy už ste skoro ako oni :D), tu je teda úloha aj pre vás. Pred sebou vidíte notovú stupnicu, kde sú zakreslené rôzne typy nôt. Každá z nich však skrýva jedno písmenko, ktoré je uvedené dole. Ak namiesto noty zaspievate jedno z písmeniek, dozviete sa aj meno okúzľujúceho starého pána, ktorý bude dnešným dobrodružstvom anjelikov sprevádzať. (A len tak medzi rečou. Ak si budete spievať tento žalm, isto to pôjde hneď lepšie.)

Len čo anjelici zistili, kto tento pán je, už nemali pochyb o ničom. Pred nimi stál skutočne jeden z kolegov ich kamaráta, pastierika Janka. Bol taktiež kňaz. Vyrozo-prával im celý svoj život. Hovoril, ako ťažko musel bojovať so Zlým v dedinke Ars a že mu skoro vôbec nedal pokoj. „Jeho moc bola skutočne veľmi silná. Neraz mnou zmietal po zemi ako s mechom, no nikdy som sa nedal. Dokonca ma ani netrápilo to, ako ubližoval mne. Skôr som bol nešťastný z toho, ako dokázal ubližovať ľuďom, ktorí mi boli zverení. Trvalo mi skutočne mnoho rokov, kým sa mi podarilo aspoň niektorých z nich priviesť naspäť k Ockovi. No stálo mi to za to. Je zvláštne, ako sa ľudia dokážu niekedy veľmi zlostne pozeráť na Pánových služobníkov dole na zemi. Nemajú radi kňazov. Hoci oni sú, dá sa povedať, zástupcami Pána Ježiša na zemi.“ Anjelikov slová tohto pána veľmi zarmútili. V jeho tvári videli smútok, ktorý prežíva. Rozhodli sa mu teda zaspievať. Skúsili mu predniesť pieseň, ktorú ich naučil. I keď všetky tóny nesedeli tak, ako mali, nakoniec sa malým nezbedníkom podarilo na farárovej tvári vyčariť úsmev. Ako poďakovanie sa ich

rozhodol niečím obdarovať. Povedal: „Moji malí, ani neviete, aký som šťastný a nadšený z vášho darčeka. Ďakujem vám zaň. Ako malú odmenu prijmite odo mňa tento obrázok. Je na ňom ukryté také malé povzbudenie, ktoré môžete odovzdať aj deťom, čo na zemi strážite. Pokúste sa vstúpiť im ho do srdiečka. Nech sa ho naučia a nech si ho stále pamätajú.“

Tu je druhá úloha pre vás, anjeličkovia. Pred vašimi očami je obrázok, ktorý dostali anjelici od svojho pána učiteľa. Nájdite všetky slová a zo zvyšných písmeniak zistíte, čo od anjelikov dnes žiadal známy neznámy ujo, ktorého stretli.

K	R	Í	Ž	R	M	C	E	O	D
L	O	A	A	Á	I	I	M	V	T
A	L	S	I	T	B	N	A	S	A
M	S	E	T	L	A	G	M	H	B
E	E	D	S	O	Z	U	O	J	E
N	R	E	O	A	L	L	N	K	I
Ň	K	S	H	É	A	U	A	Z	L
J	A	H	V	E	A	M	N	Í	CH

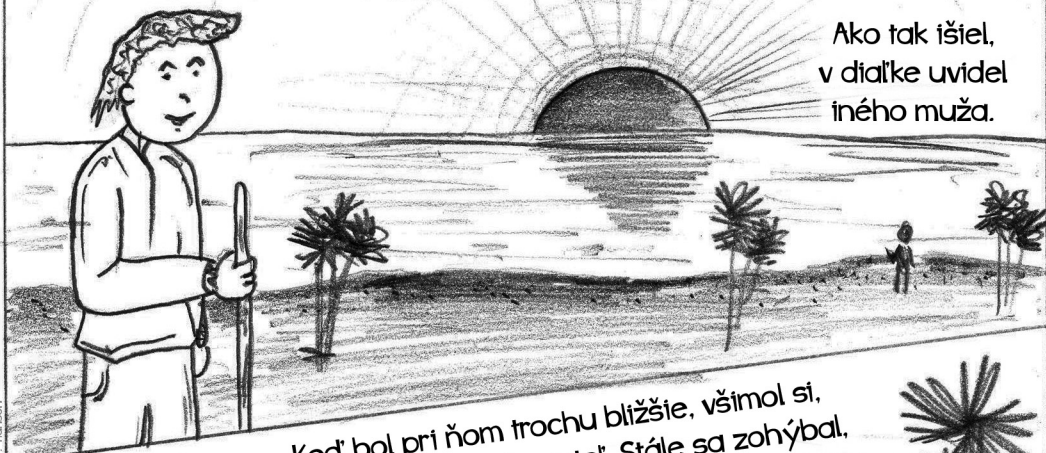
Aká krásna úloha dnes padla na anjelikov. Tí už potom ani chvíľku nemeškali a utekali dole na zem k deťom, aby im oznámili, čo krásne majú robiť. Verím, že zaleteli až k vám a že ich prosbičku vypočujete. Skúste si každý deň na to spomenúť a istotne to raz nebudete ľutovať.

Cililililing! Zvončekom z chrámu dnes odzváňam koniec hodiny. Ďalšie dobrodružstvo je za nami, ale ďalšie taktiež pred nami. Dovidenia, kamaráti! :)

Po jednej

Jeden náš priateľ sa raz prechádzal pri západe slnka po prázdnej mexickej pláži.

Ako tak išiel, v diaľke uvidel iného muža.

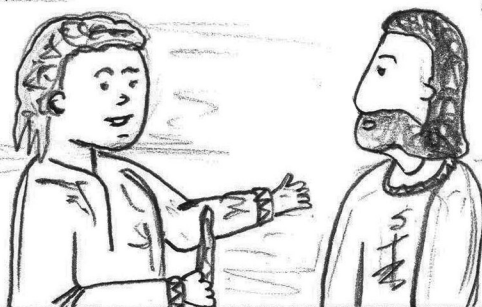
Keď bol pri ňom trochu bližšie, všimol si, že je to miestny obyvateľ. Stále sa zahýbal, niečo zbieral a hádzal to do vody. Znova a znova odhadzoval tie predmety do mora.

Uvidel, že to, čo zbiera, sú morské hviezdice, ktoré more vyplavilo na pláž, a muž ich po jednej hádže späť do vody.

Náš priateľ bol trochu v rozpakoch. Pristúpil k mužovi a povedal: „Dobrý večer, priateľu. Lámem si hlavu nad tým, čo robíte.“

„Hádzem tieto hviezdice späť do mora.
Vidíte, odliv práve vrcholí a more
ich všetky vyplavilo na breh.
Ak ich nehodím späť,
nebudú mať kyslík a zahynú.“

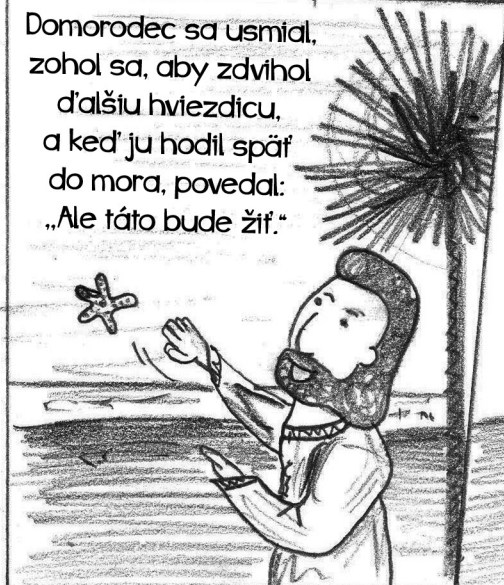
„Tomu rozumiem,“ povedal
náš priateľ, „ale na pláži sú
určite tisíce hviezdíc.
Je predsa absolútne
nemožné, aby ste ich
všetky pozbierali.
Je ich jednoducho
príliš veľa.“

A nevedomujete si,
že toto isté sa
pravdepodobne deje
na stovkách
pláží po celom
pobreží?
Vari nevidíte,
že vy to nijak
nemôžete
zmeniť?“

Domorodec sa usmial,
zohol sa, aby zdvihol
ďalšiu hviezdicu,
a keď ju hodil späť
do mora, povedal:
„Ale táto bude žiť.“

Angličtina ako ju nepoznáte

Lucia Ondrejková

Hello my dear friends! I would like to introduce to you the most important part of the Holy Mass —The liturgy of the Eucharist. I hope that you will enjoy my article and that you will be able to see the beauty of the Holy Mass in the mystical transfiguration of Jesus Christ's body and blood. Don't be afraid to be touched by God in the Holy Mass!

Ahojte, milí moji priatelia! Rada by som vám predstavila tú najdôležitejšiu časť svätej omše — bohoslužbu Eucharistie. Dúfam, že sa vám bude článok páčiť a že budete stále schopní vidieť krásu svätej omše v mystickom premenení tela a krvi Ježiša Krista. Nebojte sa nechať sa dotknúť Bohom počas svätej omše!

The liturgy of the Eucharist

The first part of the liturgy of the Eucharist is the Preparation of the Gifts. Liturgy of the Eucharist is the realization of the things which we had declared in the liturgy of the Word. During the Preparation, we sing a special song which can be described as the song for the procession of the sacrifice —that is the procession in which we bring the Gifts.

After the preparation, the priest sings the Prayer over the gifts.

Then, the Eucharist prayer comes.

Priest: The Lord be with you.

All: And with your spirit.

Priest: Lift up your hearts.

All: We lift them up to the Lord.

Priest: Let us give thanks to the Lord, our God.

Bohoslužba Eucharistie

Prvou časťou bohoslužby Eucharistie je príprava obetných darov. Liturgia Eucharistie je uskutočnením toho, čo sme vyhlásili v bohoslužbe slova. Počas prípravy prebieha spoločný spev, ktorý môžeme označiť aj ako pieseň na obetný sprievod — teda sprievod, v ktorom sa prinášajú obetné dary.

Po príprave obetných darov, kňaz zaspieva modlitbu nad obetnými darmi.

Potom nasleduje Eucharistická modlitba.

Kňaz: Pán s Vami!

Lud: I s Duchom Tvojím.

Kňaz: Hore srdcia!

Lud: Máme ich u Pána.

Kňaz: Vzdávajme vďaky Pánovi, Bohu nášmu.

All: It is right and just

Lud: Je to dôstojné a správne.

Holy, Holy (Sanctus):

All: Holy, Holy, Holy Lord God of hosts.

Heaven and earth are full of your glory.

Hosanna in the highest.

Blessed is he who comes in the name of the Lord.

Hosanna in the highest.

Svätý, svätý

Svätý, svätý, svätý, Pán Boh všetkých svetov, plné sú nebesia i zem tvojej slávy.

Hosana na výsostiach.

Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom.

Hosana na výsostiach.

The most important part of the Holy Mass is the transfiguration in which the presence of Jesus Christ becomes the real one. We do not recollect on his sacrifice but we are the victims of the real event of his sacrifice here and now.

In the moment of the transfiguration, the priest raises the Body and Blood of Jesus Christ. We should look at it and perceive the never— ending love of Jesus.

Najdôležitejšou časťou svätej omše je premenenie, kedy sa sprítomňuje obeta Ježiša Krista. Nejde o spomienku na jeho obetu, ale stávame sa svedkami skutočnej udalosti jeho obety tu a teraz.

V okamihu premenenia kňaz zdvihne Telo Kristovo a Krv Kristovu. Tu by sme na ne mali s bázňou hľadieť a adovať Kristovu nekonečnú lásku.

The transfiguration is the heart of the Holy Mass. The liturgy of the Word prepares us for the transfiguration of our mind. The offertory prepares us for the transfiguration of our hearts.

Premenenie je srdcom omše. Liturgia slova nás pripravuje na premenenie našej mysle. Obetovanie nás pripravuje na premenenie nášho srdca.

Náramok z gumičiek

Pletenie náramkov, príveskov a ďalších ozdôb z gumičiek sa stali trendom tohto roka. V rubrike „tvorivo“ vám prinášame krátky návod na to, ako si môžete sami vyrobiť takýto náramok. Hor sa do roboty! ;)

Na výrobu náramka z gumičiek potrebujeme:

- balíček farebných gumičiek
- háčik
- troška kreativity :)

Postup:

1. Prvú gumičku prekrížime do tvaru osmičky a navlečieme na prsty.

2. Bez prekríženia navlečieme ďalšiu gumičku, v poradí druhú.

3. A taktiež aj tretiu gumičku.

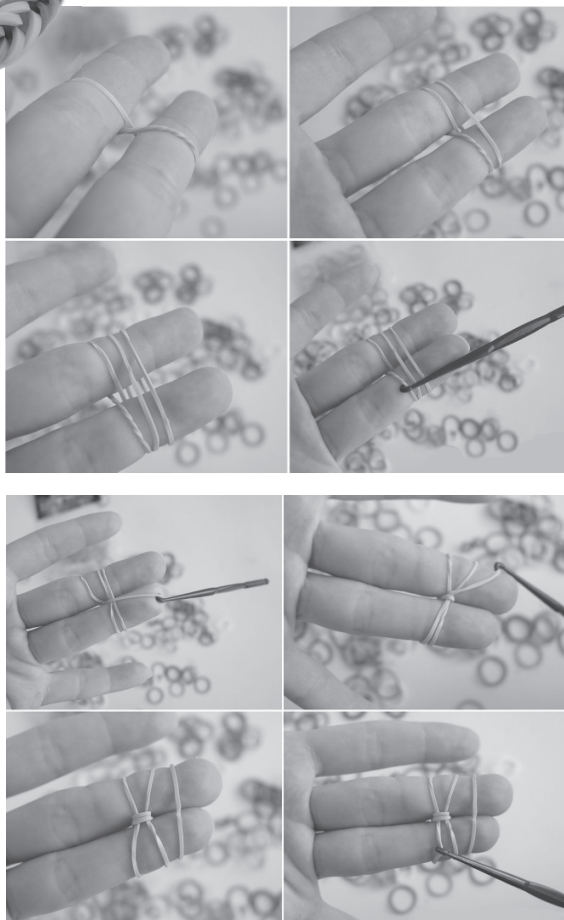
4. Teraz chyťte prstami (alebo háčikom) spodnú gumičku „osmičku“.

5. Prevlečte ju cez obe ďalšie (cez prostrednú a aj hornú), ako je to na obrázku.

6. To isté urobte aj s ľavou stranou.

7. Navlečte ďalšiu gumičku, v poradí štvrtú.

8. A opäť ju prevlečte medzi prstami

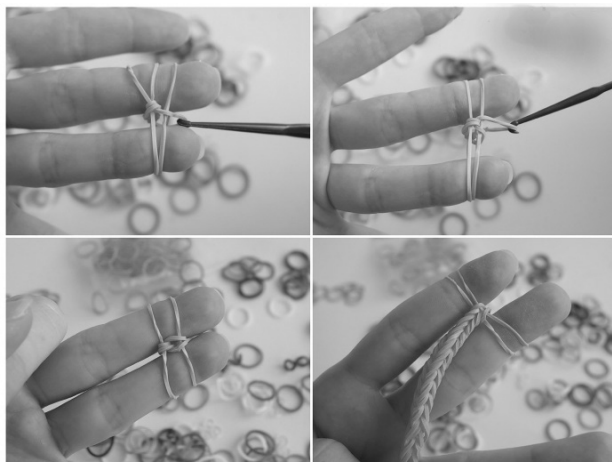

9. Detailné foto.

10. Taktiež aj ľavú stranu.

11. Vznikajúci rad stále rovnakým spôsobom predlžujeme

12. ...až do požadovanej dĺžky.

Začiatok a koniec náramka spojíme jedným plastovým "esíčkom".

Zdroj: <http://www.i-creative.cz/>

Brat Šavol: Náš Boh nosí zásteru

Daniel Hrenák

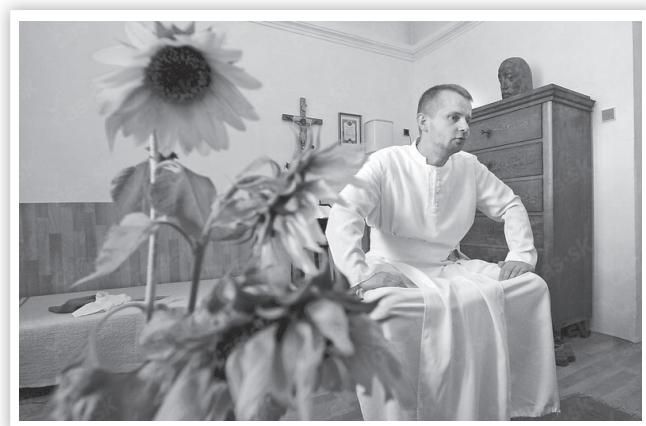
Karol Lovaš a.k.a. (tiež známy ako) Brat Šavol, je katolícky kňaz patriaci do rehole premonštrátov, v minulosti známy moderátor rádia Twist a investigatívny novinár, aj vďaka ktorému sa slovenská verejnosť dostala k informáciám o rôznych politických prešľapoch. Aktuálne pôsobí ako kňaz v Českej republike, ale svoje novinárske skúsenosti stále využíva v aktívnom písaní príspevkov pre webové portály, vydávanie kníh a rozhlasové relácie. Tolko sa dá o ňom zistiť už z prvých odkazov na Googli.

Povedal som si ale, že pokým ho nestretnem osobne, pokúsím sa ho spoznať zatiaľ aspoň cez jeho knihy. Na základe tohto jeho diela som si všimol, že je mu veľmi blízke a sympatické zmýšľanie aktuálneho pápeža Františka. Že dokáže pár slovami alebo vetami povedať to, čo iní teologickí autori buď rozpisujú na zbytočne veľa strán, alebo sa to neodvážia povedať vôbec. Že aj keď sa nie vždy stotožňuje s oficiálnymi názormi a nebojí sa to povedať, stále aj tak koná v súlade s nimi. Že sa oplatí prečítať aj jeho ďalšie knihy a zamyslenia na webe. Hriešnica dokazuje, že na spásu stačí málo. Farizej, ako veľa.

No a o čom to tento kňaz z prostredia médií vlastne píše? O politike? O bulváre? O celebritách? O kauzách? Áno. O všetkom tomto a ešte viac. Avšak, toto je taká zvláštna kombinácia, je to skôr cirkevná politika s nádychom biblického bulváru, so staršími českými celebritami a zmienkou o životných kauzách, ktorých účastníkmi sme aj my. Zachytáva úlomky živej pravdy a súčasne je to nie vždy príjemné čítanie, pretože sa často dotýka celkom konkrétnych nedokonalostí, ktorými každý z nás bohato oplýva. Ale čím viac nepríjemná téma to môže byť, tým hlbšie zamyslenie dokáže brat Šavol svojimi pár vetami vynútiť.

A láska? Je stará sklerotička. Zabúda, aby mohla milovať.

Táto útla brožúrka nemá ani 100 strán a zachytáva obdobie približne jedného roka: od ukončenia pontifikátu emeritného pápeža Benedikta, pomedzi to sa zameriava na príchod nového pápeža Františka a jeho pôso-

benie až niekam po Veľkú noc ďalšieho roka, takže si môžeme aj spätne uvedomiť, ako sme jednotlivé situácie vnímali my a ako ich bral na milosť a nemilosť autor a zasa si raz jednotlivé momenty vnútorne prediskutovať.

Nie každý musí s jeho názormi súhlasiť, a aj to je priestor na premýšľanie. Pretože zo zdravej diskusie, kedy sú prítomné oba názorové tábory, môže vzísť niečo nové a osožné.

Povedať Bohu — áno, je ako povedať žene - mám ťa rád. Po slovách musia nasledovať činy. A každodenné pripomínanie si záväzku.

Aktuálne môžete jeho články nájsť v rubrike Víkendovka Karola Lovaša na portále aktualita.sk, prípadne si v archíve slovenského rozhlasu nájsť jeho rozhovory alebo zamyslenia.

(Foto: internet)

Predsednícka štafeta

Martina Havrišová, predsedníčka ZMM

Štafeta je druh preteku, pri ktorom členovia družstva postupne absolvujú určené časti trate, pričom si odovzdávajú predmet, spravidla štafetový kolík.

Život v ZMM je istým spôsobom podobný štafete. Animátori, vedúci MS, vedúci OS, ale aj členovia predsedníctva „bežia“ určité obdobie, počas ktorého sa snažia dať do služby pre ZMM zo seba to najlepšie, aby až príde čas, odovzdali štafetový kolík svojmu nástupcovi. Naše predsedníctvo sa postupne blíži k tomuto momentu, no zatiaľ svojich nástupcov nepozná. Výber členov na „predsednícky pretek“ máte v rukách vy, milí ZMM-áci. Avšak Štatúty ZMM nám určujú isté pravidlá výberu: každé OS má právo zvoliť si jedného zástupcu do predsedníctva; za člena predsedníctva môže byť zvolený len člen ZMM, ak dosiahol vek 18 rokov, aktívne pôsobí v ZMM a zasvätil sa Panne Márii

(tzn. prijal medailu na modrej stuhe); mandát člena predsedníctva trvá 3 roky; člen predsedníctva môže byť zvolený najviac na 2 po sebe idúce funkčné obdobia (viac info v Štatútoch v čl. 7.2.2.1). Volby členov nového predsedníctva plánujeme v období december 2014 — január 2015. O dátumoch volieb v jednotlivých OS-kach, ako aj o pravidlách volieb vás budeme ešte informovať prostredníctvom mailov. Verím, že budete vyberať zodpovedne. Odovzdávanie predsedníckej štafety by sa malo zrealizovať vo februári 2015. Kandidátov na členov predsedníctva povzbudzujem cez slová sv. Vincenta de Paul: „Boh nikdy nevolá k dielu, ku ktorému by nedal potrebné milosti.“ Nech nás Duch Svätý vedie pri našich rozhodnutiach, aby sme aj cez volby a službu v ZMM plnili Božiu vôľu.

„LÁSKA MÔŽE AJ NEPREKONATEĽNÉ ŤAŽKOSTI PREMENIŤ NA DOBROVOĽNÉ ZNÁŠANIE A NA OBETA VOŠŤ.“

SV. VINCENT DE PAUL

Do Designum

